Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda" 30 Montgomery Street Jersey City, N.J. 07302 Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807 (201) 434-3036 УНСоюз: (201) 451-2200

РІК XCI Ч. 1. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СВОБОДА, СЕРЕДА, 2-го СІЧНЯ 1985 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, JANUARY 2, 1985 No. 1. VOL. XCI

МАРІЯННА СОСЯК — НОВА „МІС СОЮЗІВКА"

Союзівка. — Тут в суботу, 29-го грудня 1984 року, відбувся вибір „Міс Союзівки" на 1985 рік з'єднаний з розваговим вечором.

Після іспиту кандидаток „Міс Союзівкою" на 1985 рік обрано Маріянну Сосяк, дочку Василя і Бригіди Сосяків з Ню Йорку, студентку Квінсс коледжу, членку хорової групи „Промінь" і Пласту.

Князівнами „Міс Союзівки" обрано Марічку Анну Марків з Коннектикат і її кузенку Арету Марків з Гартфорду, дочку відомого музиколога д-ра Богдана Маркова.

Подробиці про цей конкест будуть поміщені в наступних числах „Свободи".

В УВУ відбулася конференція в пошану М. Грушевського

Мюнхен, Західня Німеччина (Б. Кузь). — Заходами Ректорату Українського Вільного Університету (УВУ) та керівництва Українського Історичного Товариства (УІТ) влаштовано тут в суботу, 8-го грудня 1984 року, в авлі УВУ наукову конференцію істориків в пошану провідного історика, довголітнього професора Львівського університету і голови Наукового Товариства ім. Шевченка Михайла Грушевського у 50-ліття його смерти.

Програма конференції була намічена для українських і чужинецьких співучасників і відповідно до завдання була поділена на дві частини, в яких були прочитані наукові реферати українською (в першій частині) та німецькою мовами (в другій). Метою конференції було представити і всебічно насвітлити ролю проф. Грушевського в українській історіографії, як представника народницького напрямку побіч проф. Д. Антоновича, проф. М. Костомарова, але також як історика, що мав вплив і на державницький напрямок, а зокрема як науковця, що залишив тривалий слід і в інших наукових ділянках.

Конференція згуртувала велике число учасників, в тому числі молодь, разом понад 80 осіб.

Конференцію відкрив як господар і модератор проф. Володимир Янів, ректор УВУ, який привітав сидячих поруч за президіяльним столом трьох доповідачів першої сесії та всіх присутніх учасників на залі.

Проф. В. Янів привітав проф. Теодора Мацькова, відзначивши при тому його ролю в підготові конференції, як посередника поміж УВУ та УІТ, та що як співорганізатор проф. Мацьків нав'язав контакти з німецькими доповідачами.

В першій Сесії доповідав проф. Т. Мацьків (з університету Акрон в ЗСА) на тему: „Гетьман Мазепа в оцінці Грушевського". Доповідач насвітлив важливу переломову добу Козаччини, коли була спроба відновлення незалежности України з-під московського панування і погляди М. Грушевського на причини невдачі — поглиблення соціяльних різниць серед тодішніх суспільних верств населення (скріплення панщини), а також вказав на помилки самого Карла.

У відсутності проф. Любомира Винара, голови УІТ і редактора „Українського Історика", який значно причинився до зорганізування конференції, а також присвятив Грушевському окреме число журналу та видав німецькою мовою монографію про його творчість, реферат його п. з. „Михайло Грушевський і державницький напрям в українській історіографії" відчитав д-р Василь Маруняк, головний секретар УВУ.

Автор порушив у своєму рефераті питання розвитку української історіографії і вклад М. Грушевського, а також його полемічні дискусії з іншими істориками, а зокрема з Вячеславом Липинським, який в його розумінні значно доповнив погляди М. Грушевського тим, що вказав на провідну ролю пануючих верств суспільства (шляхти) у визвольній боротьбі гетьмана Б. Хмельницького. Вказав також на безперечний вплив М. Грушевського і на істориків державницького напрямку — С. Томашівського, Д. Дорошенка, Н. Полонської-Василенко.

Третій реферат в першій сесії відчитав проф. Аркадій Жуковський, професор УВУ та Національного інституту східних мов у Парижі, на тему: „Михайло Грушевський і журнал 'Україна'". Дослідник зупинився на річниках журналу „Україна", що виходив у Києві під редакцією М. Грушевського, який, не зважаючи на умовини й натиск режиму, зумів таки зберегти об'єктивний науковий дослід.

Після короткої перерви при чашці кави відбулася друга сесія конференції, в якій взяли участь німецькі дослідники. Проф. Янів привітав зокрема тепло присутніх довголітніх приятелів — проф. Г. Штадтмюллера і д-ра Й. Маврера серед учасників.

Модератор представив опісля першого з доповідачів цієї сесії — проф. д-ра Г. Нойбавера з Гайдельберзького університету, який є довголітнім співробітником і зокрема добрим і влучним критиком німецькомовних наукових записок Дому Науки, які за його порадою, та і інших читачів, перейменовано на „Jahrbuch der Ukrainekunde" (Річник українознавства).

Проф. Г. Нойбавер, відомий совєтолог, а тому його доповідь п. н. „М. Грушевський в історичній перспективі часу" тематично порушувала дійсність, серед якої він жив, вернувшись в Україну, і зокрема насвітлювала політичні переміни, а з тим і атаки, які були національно спрямовані проти М. Грушевського як „буржуазного націоналіста", і проти його наукової діяльности; що не зважаючи на обставини, він всетаки міг продовжувати свою діяльність і мати вплив на історичну науку аж поки не прийшли молоді історики вже нового совєтського виховання. Ще навіть в тих умовинах Грушевський відіграв певну наукову ролю як історик.

Дякуючи проф. Нойбаверові, модератор представив присутнім молодого дослідника — д-ра Ернста Людемана, керівника філії політичної освіти в Нордбадені, учня попереднього, зокрема при докторатї. Д-р Людеман є лучником обидвох народів — мати його була українкою - і він плинно говорить українською мовою, яку вивчив вже по смерті матері. Проф. В. Янів висловив при цьому також надію на його майбутню співдію з УВУ.

Д-р Е. Людеман почав свою доповідь коротким введенням українською мовою, а потім відчитав німецькою мовою свій реферат на тему: „М. Грушевський в совєтській історіографії після 1956 року". Доповідач фактично продовжував за-

(*Закінчення на стор. 7*)

НОВИЙ РІК

З уваги на свято Новий Рік, у вівторок, 1-го січня, це число „Свободи" друкується з датою 2-го січня 1985 року. У вівторок, 1-го січня, Головна Канцелярія УНСоюзу і В-во „Свобода" будуть закриті. Наступне число „Свободи" друкуватиметься в середу з датою четверга, 3-го січня 1985 року. — Ред.

Пастор О. Гарбузюк знову в Австралії

Чикаго (ак). — У середу, 26-го грудня, пастор Олекса Гарбузюк, голова Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства, відлетів до Австралії, щоб взяти участь у 24-му З'їзді Об'єднання Українських Євангельсько - Баптистських Церков у Австралії, який відбудеться в Українській Баптистській Церкві в Перті, Західня Австралія. З'їзд розпочався у п'ятницю, 28-го грудня, і буде продовжуватись до вівтірка, 1-го січня 1985 року.

У додатку до ділових справ, у яких буде трактуватися посилення місії, зріст церков, допомога баптистам в Україні, які переслідуються московськими окупантами України, пастор О. Гарбузюк буде викладати двічі щодня доктрини про „Таємниці Царства Небесного" й виголошувати місійні проповіді. Він також промовлятиме на радіових авдиціях у головних містах українського поселення.

Після З'їзду голова Всеукраїнського Євангельсько-Баптистського Братства відвідає церкви в Мельборні, Бризбейні та Сіднею, де буде брати участь у Богослуженнях і мати наради з пасторами церков. Подорож пастора О. Гарбузюка завершиться у лютому відвідинами баптистських церков у північній Каліфорнії.

Минулорічна місійна подорож пастора О. Гарбузюка принесла духовне оживлення й тому баптисти Австралії, на чолі з пасторами Леонідом Семенцем, головою Об'єднання Церков, забажали, щоб пастор О. Гарбузюк знову прибув до них і послужив порадами, духовною наукою та проповідями Святої Євангелії.

Призначено наукового стипендіянта ім. Шраєра

Торонто. — Катедра Українознавчих Студій при Торонтонському університеті недавно проголосила, що в біжучому академічному році науковою стипендією ім. Едварда Шраєра нагороджено д-ра Любомира Луцюка. Науковою після докторською стипендією в сумі 5,000 дол. кожного року нагороджується кандидата, який працює над підготовою до друку наукової праці з будь-якої ділянки українознавчих студій.

Д-р Л. Луцюк

Цьогорічний стипендіят д-р Л. Луцюк народився в Кінгстоні, Онтаріо, в 1953 році. В 1984 році він одержав докторський ступінь з географії в Альбертійському університеті за докторську дисертацію про українських втікачів у Канаді після Другої світової війни.

Д-р Луцюк провадить головно наукові досліди в ділянці українсько-канадських студій. Він опрацював і видав історію українців у Кінгстоні п.н. „Ukrainians in the Making" (1980) та був редактором книжки споминів Богдана Панчука, що появилася під заголовком „Heroes of their day" (1983). В роках 1982-84 він був науковим співпрацівником Канадського Інституту Українознавчих Студій, досліджуючи історію усного передання, як теж працював як науковий асистент в Онтарійському історичному товаристві багатокультурности.

З огляду на його інші докторські нагороди, д-р Луцюк був стипендіянтом нагороди ім. Шраєра тільки на час осіннього семестру в 1984 році. Тепер він працює над підготовою до друку своєї докторської дисертації, редагує спомини українсько-канадського діяча Святослава В. Фроляка та викінчує атлас українців у Канаді.

Появилась нова збірка поезій Діми

Ню Йорк. — 1984 року, тут на літературному ринку появилася чергова збірка поезій відомої поетеси Діми п. н. „Осіннє мереживо". Цей твір — це в чепурній обкладинці 52-сторінкова книжка, видана власним накладом авторки і надрукована в друкарні „Луна" в Ню Йорку.

Збірка, яка нараховує 31 поезію, має два окремі цикли — один під назвою — „Побачення з Дніпром", другий — „Жартома про поважне". В кінці книжки — кілька рецензій про попередні збірки поезій Діми. Поміж ними — Василя Чапленка в журналі „Нові Дні", листопад, 1963. Цей літературний критик, між іншим, пише: „Використовуючи вільно і різні римотворчі можливості, і римування, і 'білі' (без рим) кінцівки рядків, Діма створює часом такі складні ритмічні мережива, як от у 'Баляді про дерево', де попереплітались різні засоби (навіть гекзаметр: 'людина на скелю ішла, щоб ніколи назад не вертатись', а рима особливо задзвеніла в своєрідних рефренах: 'І ніби комусь на зло — Росло. Росло. Росло'. Але й її неримовані поезії звучать повнодзвонно, повноцінно. Чудовий у цьому розумінні вірш „Жив на березі камінь". У Діминих поезіях образність свіжа і яскрава".

За поетесою ряд інших творів, у яких, як і в останній збірці, чергуються тепло, свіжість, філософський підхід до життя-поєднаний із доглибинним почуттям людяности, щирість — саме це все „мереживо" переливів поетичної творчости Діми. Попередні її твори — це: „Волошки" — поезії, 1947, „Росяні зорі" — поезії, 1952, „М'ячик-скачик" — вірші для дітей, 1954, „Мить" — поезії, 1955, „Пересаджені квіти" — п'єса, 1957, „День подорожі" — нарис, 1958, „Їжачок" — оповідання для дітей, 1958, „Третій берег" — поезії, 1963, „Кіт-Музика" — вірші для дітей, 1971, „Зустріч років" — поезії, 1973.

Цю збірку в ціні 4-ох долярів (з пересилкою) можна придбати, звернувшись на таку адресу: Ms. Komilewska, 309, East 5th, St., New York, N. Y. 10003.

РІЗДВЯНА РАДІОПРОГРАМА В КЕТСКИЛЬСЬКИХ ГОРАХ

Ґлен Спей, Н. Й. — На Свят-Вечір в неділю, 6-го січня 1985 року, від години 7-ої до 8-ої вечора буде передана Різдвяна програма з радіостанції WDLC в Порт Джервісі, Н. Й., на хвилях 1490 AM. Також в цей сам час радіостанція WELV в Елленвіллі, Н. Й., на хвилях 99,3 FM передаватиме програму для українців, що живуть в тих околицях. Обидві програми підготовила „Українська Культурна Година" під керівництвом Ярослава Гавура.

„Правда" по-своєму відзначила річницю окупації Афганістану

Москва. — В день п'ятої річниці совєтської окупації Афганістану в газеті „Правда" появилася стаття, в якій говориться, що ЗСА організовують „терористичну і підривну" діяльність проти афганського уряду. Ні словом не згадуючи про річницю окупації, „Правда" твердить, що „афганські контрреволюціонери" щороку дістають від своїх закордонних покровителів від 800 мільйонів до одного більйона долярів.

Не зважаючи на „імперіялістичну змову" проти Афганістану, пише „Правда", чисельність афганської комуністичної партії збільшилася за шість років з 15,000 до 120,000 членів.

В інших країнах річницю окупації відзначено протестами. В столиці Індії Ню Делі до совєтського посольства прийшли 2,000 афганських втікачів. Демонстрантам вдалося прорватися до будинку посольства через загороду поліції і закидати будинок палками, камінням та спалити опудало генсека К. Черненка. Коли поліція відігнала учасників протесту від посольства СССР, ті ще на протязі години викрикували антисовєтські гасла.

Такі ж демонстрації протесту відбулися в Західній Німеччині та в Таїлянді. Керівники урядів ЗСА, Єгипту та країн Спільного ринку виступили з заявами, в яких засуджують совєтську окупацію, яка, як висловився президент Роналд Реґен, є перешкодою на шляху поліпшення совєтсько-американських відносин.

РІЧНА МАЛАНКА В ГИЛЛСАЙДІ

Гиллсайд, Н. Дж. — Братство св. Імени при українській католицькій церкві Непорочного Зачаття влаштовує тут в суботу, 19-го січня 1985 року, річну традиційну Маланку з вечерею і танцями. До танців гратиме оркестра Б. Конопади, забава триватиме від 9-ої до 1-ої години, вступи 30 долярів від пари, приміщення знаходиться при Ліберті авеню і Блой вулиці у Гиллсайді, Н. Дж. Зголошуватись треба у Михайла Шатинського (687-1094), Йосипа Костецького (889-5218) і Володимира Лисака (687-9224).

МАЛАНКА В ЙОНКЕРСІ

Йонкерс, Н. Й. — В суботу, 12-го січня 1985 року, тут в Домі СУМА, при 301 Палісейд авеню, українські організації і Управа Дому влаштовують традиційну зустріч Нового Року — Маланку. Початок о год. 9-ій вечора, грає оркестра „Іскра", столики треба замовляти в М. Лотоцького (914) 476-6781

„Думка" колядуватиме

Ню Йорк. — Як уже інформовано, хор „Думка", як і кожного року, запланував концерти колядок в церквах міста Ню Йорку.

В неділю, 13-го січня 1985 року, хор „Думка" співатиме в год. 1-ій по полудні в українській православній катедрі св. Володимира при 82-ій вулиці, в неділю, 20-го січня, о год. 1-ій по полудні в українській католицькій церкві св. Юра, при 7-ій вулиці, а того ж дня в год. 4-ій по полудні в римо-католицькій катедрі св. Патрика при 5-ій авеню.

СИТУАЦІЯ НА ВІДТИНКУ ПРАВ ЛЮДИНИ ПОПРАВЛЯЄТЬСЯ, АЛЕ НЕ В СССР

Вашінгтон. — Загальна ситуація на відтинку прав людини, зокрема у країнах Третього світу значно поправилась, але не в Совєтському Союзі і комуністичних країнах Східньої Европи, які перебувають під домінацією СССР.

Статистика організації Фрідом Ґавз інформує про значне поліпшення прав людини в Південній Америці, З'єднаних Стейтах Америки, Західній Европі, Азії і навіть в багатьох африканських країнах. Немає однак змін, або помітні зміни на гірше в СССР й інших комуністичних країнах. Понад 35 відсотків всього населення світу, тобто 1,7 більйона осіб, живуть у вільних демократичних країнах, 42 відсотки, або 2 більйони, живуть у країнах, де немає свободи і де права людини порушуються кожного дня, а решта живе у частинно вільних державах світу.

Стосуючи скалю один до семи дослідники Фрідом Ґавз перевели докладні студії цієї ділянки, хоч вони не претендують на науковість і кажуть, що їхні інформації, хоч правдиві, мали тільки гуманітарний характер і мету допомогти тим народам, які все ще змушені жити в атмосфері тиранії, переслідування, непошанування елементарних людських прав тощо.

Д-р Реймонд Кастіл, директор цієї дослідної студії, каже, що країни Центральної Америки значно поліпшили в себе цю справу і населення користується куди більшою свободою, як, наприклад, п'ять років тому. Арґентина повернулася до парляментарної демократії і цивільної влади, Уругвай і Бразилія, Ель Сальвадор і навіть маленька острівна держава Гренада є на доброму шляху до збільшення загальних прав людини і поширення демократичних свобід. Гондурас і Панама також ідуть в напрямі більш відкритого суспільства. Позитиви можна побачити навіть в таких країнах, як Єгипет, Йорданія, Іран, Південна Корея, Туреччина і Філіппіни. Африканські держави ще вповні не збагнули, що означає вільне, демократичне суспільство і тому не дивно, що багато країн перебувають під впливом совєтської пропаганди, а навіть встановляють у себе комуністичні системи, як наприклад, Етіопія. Є і такі держави, які повірили у фальшиву теорію ісляму, яка передбачає покарання на горло за будь-яке порушення існуючого закону. Колишні політики, журналісти, а навіть студенти, які побували за кордоном, є прицілом тоталітарних режимів, бо вони уважають, що через них до їхніх країн продістаються „фальшиві і ворожі" ідеї, — говориться у звідомленні Фрідом Ґавз.

Якщо йдеться про цензуру, то вона дуже поширена в таких країнах як Ізраїль, Чіле, Гаїті, Маляйзія, Марокко, Намібія, Непаль, Нікараґуа, Нігерія, Пакістан, Срі Лянка, Туреччина, Уруґвай та інші. Атмосфера для праці журналістів і науковців значно поправилась в таких країнах: Арґентина, Єгипет, Ель Сальвадор, Гренада, Ґватемаля, Ґвінея, Йорданія і Південна Корея.

Натомість в СССР більше як один мільйон в'язнів працюють для держави, яка опісля експортує випродуковані невільниками товари до країн Заходу. Комуністичний режим в Москві знищив майже цілком групи сприяння Гельсінкським угодам, інакомислячих замкнули до психіятричних заведень, або заслали в Сибір.

У більш гуманний спосіб розправляються зі своїми дисидентами сателіти Москви — вони висилають менш шкідливих за кордони країни без права повороту.

Звідомлення Фрідом Ґавз появиться книжкою в січні 1985 року з докладними мапами і діяграмами.

У СВІТІ

В ІТАЛІЇ ПОНАД 10,000 людей взяло участь у похоронах жертв бомбової атаки на поїзд в навечер'я Різдва Христового, в якій загинуло 15 пасажирів. Як відомо, бомба вибухла в тунелі недалеко міста Больонії, де й відбулися похорони. Присутні на похоронах домагалися голосно і з докорами справедливости від уряду і більшої охорони населення перед терористичними атаками.

ЯПОНСЬКІ АҐЕНТИ пограничної контролі перехопили при допомозі інформацій із ЗСА пакунок, призначений для СССР з американським винаходом для відкривання підводних човнів. Цей апарат пересилала японська торговельна фірма, а виробляють його в Сейлемі, Ню Гемпшир. Все це сталося ще в жовтні, але щойно тепер уряди Японії, та ЗСА потвердили, що таке справді сталося.

АМБАСАДОР СІНҐАПУРУ у Франції поінформував, що Сінґапур плянує виступити з ЮНЕСКО при кінці 1985 року. Амбасадор однак підкреслив, що це рішення запало зовсім незалежно від ЗСА, які перші заявили, що не будуть піддержувати ЮНЕСКО та виступають з цієї міжнародної організації тому, що вона просуває ліві ідеї.

УРЯД НІКАРАҐУА поінформував, що в останньому році загинуло там біля 5,600 людей у сутичках та боях поміж повстанцями і урядовими військами. Серед вбитих, як подав міністер оборони Гумберто Ортеґа, було 3,000 повстанців, 2,000 членів урядового війська і біля 600 цивільних людей.

ТИСЯЧІ ВТІКАЧІВ із Етіопії, які бояться голоду, посухи та хворіб, переходять тепер до сусіднього Судану, що витворює проблеми та кризу для цієї африканської держави. Величезна кількість нових втікачів загрожує поважно загальному прохарчуванню тієї країни, як також запасам води, ліків та можливостям прожитку. Судан, найбільша країна в Африці, досі мав одверті границі для усіх та в останніх роках прийняв понад мільйон втікачів із сусідніх держав. ЗСА згодились дати Суданові допомогу.

СОВЄТСЬКІ НАУКОВЦІ є серйозно занепокоєні тим, що СССР стоїть далеко позаду в загальному використовуванні компюторів, зокрема їх вживання у школах. Досі існує лише дві середні школи, в яких є компютори і совєтські науковці висловлюють стурбовання, що СССР залишиться дуже позаду в цій ділянці, яка на Заході, а особливо в ЗСА, незвичайно розвинулася в останніх роках.

КОНСТАНТИН ЧЕРНЕНКО, який не взяв участи у державному похороні міністра оборони Дімітрія Ф. Устінова, показався знову публічно 27-го грудня у телевізійній передачі з цієї нагоди. Спостерігачі завважили, що він, читаючи свою промову, часто задержувався, ловив віддих і тримався стола. Все це наслідки емфезими, на яку, як припускають, хворіє К. Черненко.

ПРЕДСТАВНИКИ НІМЕЦЬКОЇ партії „зелених" відвідали в Ізраїлі жидівську святиню Яд Вашем, яка в з'єднанні з музеєм пригадує світові про убивство шести мільйонів жидів під час Другої світової війни. Партія „зелених", яка постала у Західній Німеччині, є, як відомо, протиізраїльською, але представники її, вписуючись в книгу гостей Яд Вашем, написали в німецькій мові: „геть з фашизмом, геть з війною".

В АМЕРИЦІ

ПЕРША ШТУЧНА комета вилетіла на віддаль 60,000 миль понад Тихим океаном і викликала „хвіст" довжиною 25,000 миль. Це вперше науковці могли обсервувати таке штучно викликане явище та зробити знімки. Мешканці Гонолюлю могли бачити цю комету і ствердили, що вона мала форму м'яча до відбиванки в помаранчевому і синьому кольорах.

НЕГРИТЯНСЬКИЙ МЕЙОР Чикаго натрапляє на щораз більші трудноці у виконуванні своїх обов'язків, у зв'язку з господаркою того міста, як також іншими проблемами, які щораз насуваються. Зокрема він має трудноці з того приводу, що в останньому часі побільшилася кількість випадків нападів молодечих груп на мешканців, а його пропозиція бюджету вимагає зменшення кількости поліції.

НЕСПОДІВАНА СНІГОВА буря навістила Ню Йорк та його найближчі околиці в четвер, 27-го грудня і покрила все високим снігом, що спричинило трудноці в транспортації на всіх дорогах і численні автові катастрофи. Сніговія була великою несподіванкою для метеорологів, які зовсім не заповідали такого великого снігу.

ДВА ПРИРОДОЗНАВЦІ відкрили, що рослини живуть глибше на дні моря, де немає світла, як це досі було відомо, і це вказує, що на дні моря може бути багато рослин, про які світ ще не знає. Дослідники відкрили пурпурової барви коральову альгу у глибині 884 стіп на дні океану.

АПЕЛЯЦІЙНИЙ СУД стейту Ню Йорк розглянув справу фальшивої діягнози хлопця, якого уважали ментально нерозвиненим і тому не посилали його до школи. Помимо того, що тепер цей 27-літній чоловік скаржить публічну агенцію, що ним займалася на 1,5 мільйона долярів, суд відкинув його претенсії.

ЧОЛОВІК, ЯКИЙ ХВОРІВ, на п'ять смертельних недуг і просив, щоб дозволили йому померти, відлучуючи всі апарати при допомозі яких він жив, мав право на це як тепер потвердив Апеляційний суд Каліфорнії, в якому він жив. Цей випадок посилює акцію на „право на смерть", яку ведуть на терені ЗСА.

ТОМУ, ЩО ЧИСЛО випадків вогню в підземці Ню Йорку помітно збільшилося в останніх часах, мейор міста Едвард Кач доручив прослідити точно чому це трапляється, бо є підозріння, що ці вогні не були припадкові.

ВСІ ЗАЛІЗНИЦІ Ню Йорку та Ню Джерзі постановили в новорічну ніч дати своїм пасажирам безплатну їзду, щоб в цей спосіб зменшити число нещасливих автових випадків, які трапляються в цю ніч з приводу надужиття алькоголю. Ця безплатна їзда буде коштувати усі залізниці разом понад 2 мільйони долярів, але уважають, що життя людей, які в цей спосіб врятуються є важливіше.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Поступ і сумерк свободи

Як щороку, так і при кінці цього 1984 року, відома організація Фрідом Гавз у Ню Йорку видала довше повідомлення про стан свободи в різних частинах світу. У повідомленні кажеться, що 35 відсотків населення світу (1.7 більйона) живе у вільних країнах, тоді коли понад 2 більйони (42 відсотки) живе в країнах, які не є вільними. Решта населення перебуває тільки в частинно вільних країнах.

У Центральній Америці в 1984 році положення громадських свобід дуже значно поправилося. В Арґентині привернено цивільне правління, і поправа прав людини є у процесі в Уруґваї і Бразилії.

Успішні вибори в Ель Сальвадорі привернули та скріпили леґітимність правління, і це саме сталося в Ґренаді після американської інвазії і усунення просовєтського режиму.

Значні здобутки на полі людських прав осягнено в Гондурасі і Панамі, як теж в таких країнах як Єгипет, Йорданія, Іран, Південна Корея, Туреччина і Філіппіни.

Але Ніґерія повернулася до суворого ісламського правління, так само це сталося в Ліберії і Ґані. Цензура преси збільшилася в таких країнах, як Чіле, Гаїті, Ізраїлі, Країні Слоневої Кости, Маляйзії, Марокко, Намібії, Непалі, Нікараґуа, Ніґерії, Пакістані, Срі Лянці, Туреччині і Ураґваї.

Подано рівнож, що умови для успішної праці журналістів поправилися в Арґентині, Єгипті, Ель Сальвадорі, Ґватемалі, Ґренаді, Ґінеї, Йорданії і Південній Кореї.

Американський Уряд, а радше його урядова комісія („Інтернейшенел Трейд Комішен") у своєму повідомленні подала, що в СССР затруднюють понад один мільйон в'язнів у виробах які можуть бути імпортовані до Америки.

У повідомленні також сказано, що Совєтський Союз користується в'язнями при будові транссибірського ґазового проводу.

Ці повідомлення були причиною, що американська митна служба в 1983 році рекомендувала заборону імпортування 36 совєтських продуктів, що їх виробляли в'язні. Заборонені совєтські продукти включали такі вироби, як оливні продукти, чай, тракторні мотори, золоті вироби та рільничі машини.

У цьому повідомленні нараховують, що в СССР є 4 мільйони в'язнів. Червоний Китай має поміж 3-ма і 4-ма мільйонами в'язнів, і щонайменше один мільйон з них виробляє продукти, які Пекін експортує закордон.

У повідомленні теж подається, що в СССР існує щонайменше 1,100 таборів примусової праці, з яких — 100 таборів продукує ґазові проводи, індустріяльні комплекси та бюрове приладдя. Понад 500 таборів праці виробляють невільничими руками різні приладдя щоденного вжитку; 350 таборів призначені для рубання і достави будівельного матеріялів, і понад 50 таборів є призначені до копалень вуґілля і заліза, як теж в 60-100 таборах, виробляють цегли та цементові бльоки.

Однак, не зважаючи на велике число в'язнів у Совєтському Союзі, — читаємо у повідомленні,- більшість з них, не є затруднені у виробництві, бо лиш 15 відсотків в'язнів в таборах примусової праці працює у різного роду совєтських виробництвах.

Одначе, американський Уряд пильно слідкує за цим, щоб совєтські продукти, що їх виробляють в'язні, не могли продістатися на американський ринок.

А. Кабайда

ПИТАННЯ ПОЛЬСЬКО — УКРАЇНСЬКОЇ СПІВПРАЦІ

Візита редактора Іранека Осьмецького до Ню Йорку і його виступи перед польською й українською авдиторією викликали вже деякі коментарі, але переважно в українській пресі. Треба погодитися з фактом, що досі між поляками є менше людей, які розуміють необхідність польсько-української співпраці, не як сантимент, а як користь. Свого часу власне редактор Іранек — Осьмецький писав на ту тему. Дуже цікавою була його аналіза випадків з вересня 1939 року. Він твердив, що Польща програла війну з Німеччиною не тому, що її обдурили альянти, а тому, що була занадто слаба. Справді, дивлячись на політичну мапу Европи перед Другою світовою війною -видно, якою слабою й якою ізольованою була Польща. Тому Іранек Осьмецький доходить до висновку, що „єдиною можливістю створення Польщею сили буде співпраця з Україною"...

Так в українському, як і в польському суспільстві помилково трактується питання польсько-української співпраці, як проблему, яка в майбутньому причиниться до утримання рівноваги у Центральній Европі і буде силою, що зможе протиставитись московському імперіялізмові.

На жаль, ця концепція не продумана до кінця. Треба передусім усвідомити собі, що питання рівноваги в Европі не обмежується до московського імперіялізму. Коли ми думаємо про неминучість деколонізації совєтської імперії, мусимо брати до уваги також і уніфікацію Німеччини. Бож комуно-московська імперія — це єдина сила, яка втримує розподіл Німеччини на дві держави. Злучення Західньої і Східньої Німеччини, невідклично потягне за собою проблему „ревіндикації" західніх областей сьогоднішньої Польщі і відродження Східньої Прусії. Одного покоління не вистачає, щоб усунути ці проблеми зі свідомости німців. Тому питання, про які так голосно говорить сьогодні Іранек Осьмецький, стають дуже актуальними й дуже важливими для Польщі і поляків. Коли б не існувало небезпеки німецького реваншизму, поляки не думали б поважно про налагодження взаємовідносин з Україною. Як це дуже влучно замітив Владислав Желінський, описуючи історію Варшавського процесу 1936 року, „Історія доказала, що коли йдеться про Україну, Польща і Росія доходить завжди до згоди". (Зешити Гісторичне, зошит 25 ст. 87).

Редактор Осмєцький не припадково наводить приклад 1939 року. Польща, щоб встоятись перед небезпекою німецького імперіялізму і затримати в майбутності „статус кво" своїх західніх кордонів, мусить мати запліччя і мусить мати запевнення, що не повториться більше „пакт Рібентрон — Молотов". Але, чи польсько-українське порозуміння є остаточною розв'язкою цієї важливої, міжнародної проблеми?

Смію твердити, що ні!

Погляньмо на політичну карту сьогоднішньої Европи і на національний уклад республік Совєтського Союзу. Ми бачимо, що на північ від України і на схід від Польщі, відділюючи ті дві держави від балтійських країн, Литви, Латвії й Естонії, лежить Білорусь, третя по величині слов'янська республіка СССР, завжди недоцінювана так українцями, як і поляками.

Поляки і досі не усвідомлюють собі, що історичне, т.зв. Велике Князівство Литовське, що було невідлучним компонентом Ягайлонської Імперії, було лише завдяки династії Ґедиміновичів, назване „литовським". Етнічно литовці, себто жмудь і ятвяги, творили меншину в порівнянні з білорусами, які також культурно опанували Князівство. Білоруська мова була державною мовою цієї країни (свідчить про це т.зв. Литовський Статут) і в її адміністрації було більше білорусів ніж литовців. Сьогодні, після оформлення модерної литовської й білоруської націй, не вільно тих понять змішувати і треба дуже уважно поставитись до проблеми Білорусі.

На жаль, редактор Іранек Осьмєцький робить таку ж помилку, як і інші сучасні політики, трактуючи Білорусь, як „бєрну", себто пасивну. Треба собі усвідомити, що коли Білорусь дійсно буде пасивною, то не творитиме вона мосту між балтійськими державами і Польщею та Україною, а, навпаки, стане клином, яким Москва вбиватиметься в самий центр того вимріяного союзу.

Коли хочемо поважно говорити про майбутнє порозуміння між державами, для втримання рівноваги в Европі та створення сили, яка зможе протиставитись так російському, як і німецькому імперіялізмові, треба думати про Білорусь, Польщу й Україну, як тріюмвірат, на який будуть орієнтуватися інші народи.

Говорити про „пасивність" білорусів можна тільки тоді, коли забуваємо про їхнє існування. Безперечно, що білоруси не мають такого числа пресових органів, як поляки чи українці, але білоруси також не мають такої зрізничкованости внутрі, як ми. Білоруси мають свої дві національні Церкви, але вірні цих Церков проявляють між собою багато більше толеранції й вирозуміння, як, наприклад ми, українці. Білоруський Культурний Центр в Лондоні, хоч мало розреклямований і не дуже широковідомий, є без усякого сумніву, дуже поважною науковою інституцією.

Звичайно, що можна говорити про те, як про маловажливу справу бо білоруси,

(Закінчення на стор. 8)

Ол. Шпилька

Які свята?

Пригадаються часи, коли без вагання можна було підійти до земляків із побажанням веселих свят, на що приходила неодмінна відповідь: „Навзаємно!, „І вам того бажаю!"...

Сьогодні треба бути дуже обережним із поздоровленнями, щоб не накоїти неприємностей та не нажити собі зайвих ворогів.

— Веселих Свят! — вітаю оце Марка Білого.

— Яких свят? — запитує він.

— Різдвяних і новорічних! — відповідаю.

— Ти по-старому, чи за новим календарем?...

— По-старому! — кажу.

— А я по-новому святкую.

— То й святкуй собі, — кажу, — на здоров'ячко!

— Кажеш — „на здоров'ячко", а думаєш щоінше! — зауважує він.

— По собі, — кажу, — судиш. Мені цілком байдуже, коли ти святкуєш. Просто звичаю тримаюсь: побажати людині веселих свят... А ти, — кажу, — неотеса, щоб відповісти — „навзаємно!", — розпочинаєш дискусію.

— Ніякої — відповідає він, — дискусії із тобою не шукаю, бо вже давно забув те, про що ти ніколи не довідаєшся і нічого розумного від тебе не сподіваєся...

— Відколи,-запитую,-таким розумним став?! Забудь, кажу, що я тебе вітав! — кажу йому і відійшов без „до побачення".

У крамниці зіткнувся із Христиною Мак: — Веселих свят! — кажу їй.

— У мене ніяких святкувань не передбачається! — відказує вона.

— Ти що,- запитую,- за якогось турка чи китайця заміж вийшла?...

— Наш учитель Орел Вернисвіт відновив нашу староукраїнську віру в Перуна, народження якого відсвяткувались минулого місяця...

— То бажаю — щасливого нового року! — кажу їй.

— Якого року? — запитує.

— Наступного 1985-го!

— У нас наближається рік 12985, — інформує пані Мак.

— То й зустрічай собі його! — кажу.

— Але він надходить аж у квітні.

— Чекай, кажу, — до квітня!

На хіднику зустрівся із Юрком Чубенком.

— Веселих свят! — вигукнув він.

— Не зашкодить! — відповів йому.

Михайло Кучер

ВІТАЛІЙ КОРОТИЧ І ЙОГО „СВЯЩЕННИЙ" ГНІВ

Цей український підсовєтський поет почав свою поетичну кар'єру з досить непоганих віршів. Потім „схаменувся" і тепер його бачимо на становищі „головного інженера людських душ". Він став — чи не секретарем Спілки письменників СССР, або УССР — із повідомлень не зовсім ясно.

Це становище не абияке і воно зобов'язує до ультрапатріотизму та відданости „старшому братові".

Не так давно В. Коротич опублікував у газеті „Неделя" („Тиждень" по нашому) очевидно по-російськи статтю, повну гніву та обурення на поширення в СССР західнього, зокрема американського впливу на щоденне совєтське життя. Цей вплив досягнув такого розміру, що з ним вже треба боротись адміністративними засобами.

Те, що написав В. Коротич, він же секретар Спілки совєтських письменників, дивне своєю одвертістю на совєтські умови. Коротич, високоставлений совєтський літературний чиновник, виказується, має час швендятись вулицями міст і спостерігати заник здорового совєтського патріотизму. Спочатку воно виглядає нормальне. Коротич звернув свою увагу на українських дівчат. Ну, хто не грішний, хто не звертав уваги! Але Коротич, голова Спілки письменників! Це ж вже не що інше, як „побутове загнивання"! Невідомо тільки скільки років „нашому" Коротичеві. І тому він знайшов час так одверто цікавитися дівчатами на вулицях міст. Але так було і Коротич сам до того признався.

У кореспонденції до „Неделі" до такого дивного поступовання Коротича змусила журба за мораль совєтської в тому й української молоді.

Що ж такого побачив Коротич, швендяючись вулицями міст? Тут треба дати слово самому Коротичеві. Що він дивився на дівчат, то нехай, секретар теж ніби людина, хоч і совєтська.

Коротич побачив, як молоді дівчата „викликаючо хитаються", одягнені (думаєте як?) в американські джінси, на задніх кишенях яких видно маленькі американські державні прапорці". Коротича з того приводу охопили страшні песимістичні переживання. Тож молоді совєтські українські дівчата осмілюються — далі самого Коротича — „хвалитися символом держави, президент якої признався, що ненависть (до СССР) є головною складовою частиною його ідеології".

Припустимо, що це до якоїсь міри нормально, що навіть секретар Спілки письменників підлягає непереможному впливові „викликаючих хитань" молодих дівчат. Але наслідки!

Далі Коротич допустився до повного міщанства. Захопившись своєю ненавистю до всього американського, він обвинуватив свою молоду сусідку у тому, що вона за свою платню „купила дорогі американські джінси".

Сталася ще інша, навіть гірша, грагічна і небезпечна подія, яка до глибини зісовєтизованої душі потрясла Коротичем. Учениць одної з київських шкіл — звичайна подія в СССР і в УССР- послали виявити свій совєтський патріотизм і пролетарську свідомість, щоб копали картоплю в близький совхоз. Дівчата поїхати з ентузіязмом... чи без. Що мали робити? Але що трапилось в совхозі! Більш свідомі учениці „нормально харчувалися у совхозній харчівні". А що все були голодні, то вечорами пекли совхозну картоплю. Одначе не всі „харчувалися нормально" і не всі пекли крадену совхозну картоплю. І це найбільш заболіло совєтську душу Коротича. Серед „нормальних" совєтських учениць виявилися „два виродки". До них — уявіть тільки собі!-щодня приїжджали мами з горщиками, повної доброї їжі. І ті мами приїжджали не звичайними обшарпаними автобусами, а на „служебних Волгах" себто на автах совєтської номенклятури. І ті дівчати їли курятину. А це вже ненормально. Але того мало. До їжі їм приґравала гнила закордонна музика, на біду американська. А це вже недалеко і державної зради. Далі слова самого Коротича: „ціла неприємна справа виявилася із-за музики. Для кращого травлення мамуні тих двох учениць запускали свою чудотехніку із записами солодкоголосих зарубіжних співаків".

Тих, хто носить на вулицях совєтських міст американські джінси і слухає „солодкоголосих" американських співаків Коротич називає медодійним словом „жлоби". Все таки поет! Але увесь гріх тих „жлобів" полягає в тому, що вони хочуть жити по своїй вподобі. Коротич закликає боротись із „жлобами" поліційними способами. Чому міліція дозволяє „жлобові" — далі слова Коротича — „слухати закордонну музику і спів, свідомо із „викликом" хитатись у джінсах з чужими знаменами у піввійськовій уніформі" (!)

Далі Коротич зовсі нес-

(Закінчення на стор. 7)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

Володимир Баран

Виставка Ю. Крохмалюка в Дітройті

Пригожим атутом для оцінки мистецького розвитку молодого маляра є можливість обсервувати його працю від ранніх років його творчости. Така нагода існує в випадку Юрія Крохмалюка в Дітройті. Він вперше виступив із своїми картинами після закінчення мистецьких університецьких студій та відвідинах европейських музеїв. Його перша виставка говорила відразу про нього як маляра-реаліста, з умінням виявити індивідуальне схоплення сюжету та наситити його відповідним настроєм та певною дозою сантиментальности. Тематика була різна. Самотні дерева в зимі, поодинокі квіти та такі прозаїчні сцени як подерті черевики чи тістечка в слоїку. Рука певна свого рисунку принесла також на цю першу виставку акти. Відчувалося, однак, його любов до всіх цих предметів, що і надавало особливе обличчя цим картинам.

Його друга виставка, два роки тому, це вільний та багатий вияв його буйної фантазії. Тут він діткнув меж сюрреалізму, в значінні не малярської манери, а в підборі тем. Сюжетами його картин стали безліч фантастичних сотворінь, в неймовірних формах, комбінаціях людських та тваринних частин тіла. Не була це, однак, якась макабрична візія, радше грайливість широкої фантазії та поетичної вигадливости. На одній картині бувало десятки таких сотворінь, на дальших картинах все інакші. Одна з картин з того часу була на виставці українського малярства в Торонто.

Тому з цікавістю очікувалося його третьої виставки. І знову він заскочив глядачів цілковитою зміною своїх сюжетів. Цим разом всевладно запанували квіти. Це, як відомо, популярний сюжет і тільки добрий мистець не обмежиться до схоплення їх зовнішньої появи, що дуже легко зробити через їх красу, але потрапить знайти свій підхід до них і виявити як він їх бачить чи які почування вони в нього викликали. Юрій Крохмалюк схопив їх у повному розквіті - в такій масі, що на кожній картині вони переливаються через рамки, не залишаючи місця на фон чи перспективу. Картини відносно великого розміру, все заповнені одним родом квітів. Ця їхня маса, це у нього вияв віри у силу життя та його любови до нього. Однорідність квітів виключає можливість контрастів кольорів та рівночасно породжує почуття гармонії та спокою. Упорядкованість

(Закінчення на стор. 8)

Іван Олексишин

РІЗДВЯНІ, НОВОРІЧНІ Й ЙОРДАНСЬКІ ТРАДИЦІЇ НА УКРАЇНІ

I

„Христос Раждається!", або „Христос Родився!", це слова, якими ми поздоровляємо нашого приятеля, знайомого, або старшу особу в часі від навечер'я Різдва Христового, себто від Свят-Вечора по Свято Богоявлення, себто по Йорданські Свята. Відповіддю на наше поздоровлення були слова „Славіте Його!".

Таких поздоровлень в тому часі ми повинні вживати також і на чужині, тому що ці поздоровлення — це дорога нам спадщина наших батьків, дідів, прадідів і ще давніших наших предків.

Ми дуже часто є свідками, як багато старших, а особливо молодь занедбують ці поздоровлення, заступаючи їх словами такими, як „Галло" та іншими без жадного змісту чужими словами, яких ми повинні вистерігатися.

Найбільше звичаїв і обрядів серед нашого народу скупчується коло різдвяно-новорічно-йорданського часу.

Різдвяні Свята — це комплекс трьох свят, які наш нарід з прийняттям християнства дуже торжественно святкує. Першого дня обходимо свято Різдва Христового, себто народження Месії-Спасителя, який прийшов на Землю, щоби направити лихо заподіяне нашими прародичами — Адамом і Евою в раю, які піддалися намові злого духа й з'їли заборонений овоч і за цей непослух Богові були прогнані з Раю, стягаючи на себе й на своїх потомків гріх первородний, від якого ми звільнюємось під час уділювання нам св. Тайни Хрищення.

Другого дня святкуємо Собор Пресвятої Богородиці. У цьому дні наша Церква звертає увагу своїм вірним на Пречисту Діву Марію і св. Йосифа, які були найближчими особами до Ісуса. Це свято пригадує нам втечу Святої Родини до Єгипту, де Ісус Христос перебував аж до смерти Ірода. Ірод, знаючи предсказання пророків про прихід Месії, а ще докладніше довідавшись про це від трьох царів-мудреців зі Сходу, які в дорозі до Вифлеєму, щоб віддати поклін новонародженому Месії, вступили до Ірода. Цей зі страху, що може втратити своє царство, наказав повбивати всіх новонароджених дітей у Вифлеємі й околиці. Ці діти — це перші невинні жертви за Христа.

Третього дня наша Церква обходить свято Первомученика Стефана, який також згинув за віру в Христа.

Різдвяні Свята — це родинні свята, під час яких, а особливо в навечер'я Різдва Христового, всі члени поодиноких родин старалися бути разом, щоб на Свят-Вечір засісти разом навколо стола й поділитись просфорою, посвяченою в церкві своїм душпастирем.

Серед нашого народу був прийнятий гарний звичай, що до стола на Свят-Вечір засідали не тільки всі члени родини, але також слуги, якщо такі були в господаря, та запрошувано самітних знайомих людей на вечерю, а також бездомних жебраків. Це було виявом любови ближнього свого, як себе самого, Заповіт — доданий Ісусом Христом до Десять Заповідей Божих старого завіту.

Тому, що український нарід, який донедавна приблизно в 90 відсотках складався зі селян-хліборобів, святочний церемоніял мав хліборобський характер, пов'язаний з родовим культом і поминанням предків. Церемоніял Святої Вечері розпочинався прилагоджуванням 12 ритуальних пісних страв, на пам'ятку, що на послідній Тайній вечері з Христом були всі 12 апостолів.

Ці страви складались з найголовніших плодів поля, городу, саду й лісу, з доданням меду і риби. До найважливіших зернових культур на Україні і належать: просо, ячмінь, овес, гречка, жито, пшениця, фасоля і біб; з ярин: капуста, буряк, морква, петрушка, цибуля і часник; зі садовини: яблука, грушки, сливки, черешні і вишні; з лісових плодів: гриби. Щоб зберегти садовину й гриби на зиму наші предки сушили овочі й гриби під час літа на сонці або в печі. Ріки й озера достачали риб, а пасічництво, яке було поширене на Україні, достачало багато меду. Вираховані плоди нашої землі, мед і риба — це основні продукти, вживані в приготуванні пісних страв на Свят-Вечір.

Страви й черговість подавання їх на стіл не всюди були однакові; на різних просторах нашої батьківщини придержувались своєї традиції, але деякі з цих страв, а саме: кутя, узвар, борщ і вареники були були загально прийняті на цілому просторі українських земель.

Кутя у віруванні наших предків — це „Божа їда". Кутя, це звичайно варена облущена з луски, себто опихана пшениця, заправлена розтертим маком і залита медом, а коли його не було, то розпущеним у воді цукром. Для смаку звичайно додавалося волоських горохів, або дрібно покраяних зварених сухих овочів, іноді родзинків та фіґ.

Узвар — у віруванні наших предків, це „Божий напиток". Наші предки ніколи на Свят Вечір не пили горілки. Узвар, це зварені сухі овочі, переважно сливки, грушки й яблука з доданням для смаку гвоздиків, цинамону й цукру. Узвар подавався на стіл, звичайно, як остання страва.

Борщ, — це юшка звичайно, з дрібно покраяними грибами, або з грибовими вушками, а в деяких околицях, де не було лісу в якому росли гриби, не маючи грибів, господині додавали фасолю. Борщ був, звичайно, першою стравою, яку подавалось на стіл під час Свят Вечора. Тільки в деяких околицях кутю подавали на стіл з початком вечері.

Вареники на Свят-Вечір є пісні, найчастіше є вони з дрібно посіченої або перемеленої на машинці капусти, яку відтак смажиться на олію або іншому рослинному товщі. Крім капустяних вареників наші господині приготовляли також вареники з картоплею (бараболею) заправленими, смаженою на олію або на іншому рослинному товщі цибулею. В деяких околицях вареники приготовлялись також з гречаної та з пшоняної каші. Єдиною омастою вареників на Свят-Вечір був олій зі сім'я конопель; на Волині частіше вживалось олій з насіння льону, а на центральних просторах України — олій з насіння соняшника. В містах найчастіше вживали інший рослинний товщ — марґарину, конороль, який відповідає — сереалеві. Ці всі рослинні товщі смажено разом з цибулею, яка надавала специфічного запаху.

Голубці приготовлювано, переважно, з гречаної каші, іноді з рижу, а омастою до них була цибуля, висмажена на олію.

Печиво, так як кутя і узвар, почесне місце на Свят-Вечір мав хліб, якому залежно від околиці, надавалося різні форми і назви. Хліб плетений у формі трьох, чотирьох, п'ятьох або шістьох кіс називався колач; великий округлий білий хліб — званий книш; у деяких околицях центральних земель України пекли велику плоску паляницю, а на Закарпатті — кукурудзяний хліб. Хліб цей звичайно клала господиня на середині стола біля свічки, яка весь час під час вечері світилась, пригадуючи ясну зорю, яка появилась над вертепом у Вифлеємі, де народився Месія — Ісус.

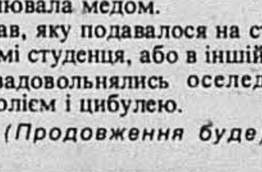
Крім хліба господині пекли ще інше печиво, а саме, пироги з капустою, пироги зі сливками, в деяких околицях Волині пироги з вурдою, себто з розмоченим і розтертим макухом зі сім'я конопель; завиванці з маком, завиванці з яблуками або фіґами; медівники. Багато часу наші господині втрачали на смаження пампушків на олію або іншому рослинному товщі. Ці пампушки були, звичайно, з повилами або мармолядою в середині, які по висмаженні посипувано спорошкованим цукром. Багато господинь смажили хрусти й пекли різні тістечка.

Це печиво приготовляли господині не тільки на Свят-Вечір та інші дні Різдвяних Свят, але також, щоб обдаровувати дітей по селах, які ходили від хати до хати „засівали", себто, розсипаючи зерна пшениці або іншого збіжжя по долівці хати, бажали господарям щасливого Нового Року.

Крім згаданого печива був прийнявся звичай пекти малу прісну, себто без соли булочку т. зв. „проскурку", яку господиня перед вечерею на Свят-Вечір краяла на малі кусочки й скроплювала медом.

Однією із страв, яку подавалося на стіл на Свят-Вечір була риба, у формі студенця, або в іншій формі на зимно. Бідніші люди задовольнялись оселедцем відповідно приготуваним з олієм і цибулею.

(Продовження буде)

ПРОТОКОЛ

РІЧНИХ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, ЩО ВІДБУЛИСЯ НА СОЮЗІВЦІ В ДНЯХ ВІД 4-го ДО 9-го ЧЕРВНЯ 1984 РОКУ

(1)

ПЕРШИЙ ДЕНЬ НАРАД

Понеділок, 4-го червня, 1984 року — год. 10 рано

Рання сесія

Наради попереджено традиційною церемонією поклону Т. Шевченкові біля його пам'ятника. Започатковано поклін відіграням американського, канадського й українського національних гимнів і вступним словом головного предсідника д-ра Івана Флиса з пригадкою виписаного на пам'ятнику Шевченкового заповіту для нас: „І чужому научайтесь, – свого не цурайтесь". Слово про вічно актуальні Шевченкові ідеали сказав почесний член Головного Уряду УНС і голова Наукового Товариства ім. Шевченка в Америці д-р Ярослав Падох. Уривок з Шевченкової поеми „Неофіти" продеклямувала Аня Дидик. Церемонію закінчено співом Шевченкового Заповіту.

В нарадах взяли участь:

Головний Екзекутивний Комітет:

Д-р Іван Флис — головний предсідник, д-р Мирон Куропась — заступник головного предсідника, Ґльорія Пашен — заступниця головного предсідника, Володимир Сохан — головний секретар, Уляна Дячук — головний касир, Степан Гавриш — головний організатор.

Головні контролери:

Мгр Іван Геврик — голова, д-р Нестор Олесницький — заступник голови, інж. Анатолій Дорошенко — секретар, д-р Богдан Гнатюк і о. протопресвітер Степан Біляк — члени.

Головні радні:

Гелен Олек-Скатт, Тарас Шмагала, Андрій Джула, Іван Одежинський, Евген Іванців, Володимир Гавриляк, Володимир Квас, Текля Мороз, Андрій Кейбіда, Анна Гарас, Тарас Максимович, Василь Дідюк, Василь Пастушок і Роман Татарський.

Почесні члени Головного Уряду УНС:

Марія Чучман, інж. Степан Куропась, д-р Ярослав Падох, Ґеновефа Жеребняк, д-р Анна Чопик, Володимир Запаранюк, Йосиф Лисогір.

Редактор-емерит:

Антін Драган

(На нарадах річного засідання була приявна секретарка Організаційного Відділу Головної Канцелярії УНСоюзу Марія Савчак, яку заанґажував головний секретар, за згодою Головного Екзекутивного Комітету для протоколування цих нарад. Відповідальний за цей протокол та його проголошення в щоденнику „Свобода" залишається головний секретар Володимир Сохан).

1. ВІДКРИТТЯ НАРАД

Наради відкрив головний предсідник УНС д-р Іван Флис і попросив о. протопресвітера Степана Біляка провести молитву.

о. Степан Біляк — „Во Ім'я Отця і Сина і Святого Духа" (3 рази) милосердний Боже, Отче і Господи! Дай нам бажати всім серцем тільки тодо, що потребує Твоя свята воля. У всякому ділі дай нам сили шукати перш усього сповення святих Твоїх заповідей. Настав нас на Твою праведну путь і навчи нас у всякій роботі не сходити з неї. Сотвори наше життя таким, щоб ми могли робити все з волі Твоєї. Пошли нам Духа Святого, щоб керував нашими річними нарадами, щоб усі наші постанови були на добро нашої великої союзової родини. На всіх стежках життя нашого підтримуй слабі наші сили. Охорони нас від лукавої спокуси, благослови нас на все добре, чисте і святе, щоби словами уст наших і всіми ділами нашого життя, ми прославляли Святе Ім'я Твоє, Бога Великого, для нас людей милосердного Бога Отця і Сина і Святого Духа нині, повсяк час і на віки вічні — Амінь. Во Ім'я Отця і Сина і Святого Духа". (3 рази).

Головний предсідник д-р Іван Флис — „Дорогі Сестри і Браття! Сердечно вітаю Вас на цьому річному засіданні Головного Уряду Українського Народного Союзу. Вшануймо постанням з місць однохвилинною мовчанкою всіх тих наших членів, які у звітному часі відійшли від нас у вічність — між ними почесного члена Головного Уряду бл. п. Богдана Зорича, бл. п. Теодора Кубарича — довголітнього заслуженого секретаря 217-го Відділу в Рочестері — нехай буде їм вічна пам'ять! (Однохвилинна мовчанка). Дякую!

До вищезгаданих я хотів би ще додати пок. Михайла Васькова, довголітнього секретаря тутешнього 88-го Відділу на Союзівці, який на протязі довгих літ працював для добра УНСоюзу. Повний список померших секретарів Відділів є поданий у друкованому звіті головного секретаря Володимира Сохана."

Василь Дідюк запропонував, щоб з огляду на 90-річчя УНСоюзу, ці наради Головного Уряду назвати ювілейними.

Його пропозицію прийнято одноголосно, стверджуючи, що відбуваються Ювілейні Наради Головного Уряду УНСоюзу.

В дальшому головний предсідник сказав: „В цьому, 1984 році ми відзначаємо 90-ліття від тої дати, коли 22-го лютого 1894 року, в день уродин батька цієї країни, Джорджа Вашінгтона, 13 Відділів УНСоюзу започаткували це українське діло, яке ми називаємо Українським Народним Союзом. Проблеми, які стояли перед тими 13-ма Відділами у 1894 р. стоять і сьогодні перед нами — в безмірно більших розмірах та в інших обставинах. Ми віримо, що наша хронічна проблема з нашим членством, що наша проблема з нашим громадським розбиттям буде позитивно розв'язана в найближчій майбутності. Екзекутива і я бажаємо Вам найкращих успіхів та приємного побуту на цій нашій Союзівці та я формально відкриваю річні наради Головного Уряду УНСоюзу в цьому ювілейному році".

2. ПРИЙНЯТТЯ ПОРЯДКУ НАРАД

Після цього формального відкриття, головний предсідник сказав, що всі одержали порядок нарад і попросив, щоб висловилися до нього.

Мгр Іван Геврик дав внесок, щоб поданий порядок нарад прийняти з малою зміною, а то, щоб звіт Контрольної Комісії перенести після звіту управителя Союзівки. Внесок піддержали о. С. Біляк і Тарас Максимович. Порядок нарад прийнято одноголосо з внесеною зміною.

ПОРЯДОК НАРАД

1. Відкриття нарад
2. Прийняття порядку нарад
3. Затвердження протоколу з попердніх нарад
4. Визначення Комісій
5. Звіти членів Головного Уряду
6. Дискусія над звітами членів Головного Уряду
7. Звіти:
   а) управителя Союзівки
   б) головного редактора „Свобои"
   в) головного редактора „Українського Тижневика"
8. Звіт Головної Контрольної Комісії і рекомендації на прийняття звітів
9. Звіт Комісій і схвалення резолюцій і рекомендацій
10. Створення Фундації УНСоюзу
11. Затвердження бюджету
12. Різне (внески і ухвали)
13. Закриття нарад.

3. ЗАТВЕРДЖЕННЯ ПРОТОКОЛУ З ПОПЕРЕДНІХ НАРАД

Д-р Мирон Куропась дав внесок, щоб прийняти протокол з попередніх нарад Головного Уряду. Протокол був друкований на сторінках „Свободи". Внесок піддержав мгр І. Геврик. Протокол прийнято одноголосно.

4. ВИЗНАЧЕННЯ КОМІСІЙ

Володимир Сохан відчитав минулорічний склад комісій, які апробовано з малими доповненнями:

Стипендійна Комісія: У її склад входять всі члени Головного Екзекутивного Комітету, головні контролери: мгр Іван Геврик, д-р Богдан Гнатюк, інж. Анатолій Дорошенко, голові радні: Тарас Шмагала, від Комісії Молоді Евген Іванців, Василь Пастушок і головний редактор „Свободи" Зенон Снилик.

Організаційна Комісія: Степан Гавриш, д-р Ярослав Падох, Василь Дідюк, Гелен Олек-Скатт, Анна Гарас, мгр Іван Геврик, Іван Одежинський, Володимир Гавриляк, Василь Пастушок, Роман Татарський і Володимир Квас.

Комісія Жіночих Справ: Анна Гарас, Гелен Олек-Скатт, Текля Мороз, Уляна Дячук, Ґльорія Пашен, д-р Анна Чопик, Ґеновефа Жеребняк, Марія Чучман.

Комісія Молоді: Інж. Анатолій Дорошенко, Евген Іванців, Тарас Максимович.

Комісія для справ культури: До Комісії входять всі чотири члени Екзекутиви, які працюють в Головній Канцелярії, головний редактор „Свободи", д-р Богдан Гнатюк, д-р Мирон Куропась, д-р Ярослав Падох, Василь Дідюк, ред. Антін Драган і, в міру потреби, представники українських наукових установ.

Комісія Преси і Публічних Зв'язків: д-р Іван Флис, сен. Павло Юзик, Гелен Олек-Скатт, д-р Мирон Куропась, інж. Степан Куропась, ред. Рома Сохан-Галзевич, ред. Зенон Снилик, ред. Антін Драган.

Комісія Канадських Справ: сен. Павло Юзик, мгр Іван Геврик, Василь Дідюк, Текля Мороз, Марія Чучман, д-р Іван Флис, Уляна Дячук.

Комісія для справ старших віком союзовців: До Комісії входять всі почесні члени Головного Уряду УНСоюзу.

Фінансова Комісія: Уляна Дячук, д-р Богдан Гнатюк, Тарас Шмагала, мгр Іван Геврик, Ґеновефа Жеребняк, інж. Степан Куропась, Володимир Квас, Ґльорія Пашен, В Василь Пастушок.

Спортова Комісія: Андрій Джула, Гелен Олек-Скатт, Ґльорія Пашен, інж. Анатолій Дорошенко, Текля Мороз, д-р Нестор Олесницький, Тарас Максимович.

Резолюційна Комісія: д-р Богдан Гнатюк, о. протопресвітер Степан Біляк, сен. Павло Юзик, ред. Антін Драган, Василь Дідюк, мгр Іван Геврик.

Виховно-дослідна Комісія: д-р Мирон Куропась, Тарас Шмагала, д-р Богдан Гнатюк, Тарас Максимович, інж. Анатолій Дорошенко, Андрій Кейбіда, Василь Пастушок, Евген Іванців.

Комісія Братської Діяльности: Уляна Дячук, д-р Мирон Куропась, о. прот. Степан Біляк, Степан Гавриш, Володимир Квас, Евген Іванців.

Комісія розбудови Союзівки: Володимир Квас, Тарас Шмагала, д-р Мирон Куропась, д-р Нестор Олесницький, інж. Анатолій Дорошенко, Евген Іванців, Тарас Максимович, д-р Богдан Гнатюк, Йосип Лисогір, Ґльорія Пашен, Уляна Дячук, Гелен Олек-Скатт, Василь Пастушок.

На внесок інж. А. Дорошенка покликано:

Статутову Комісію в такому складі: всі члени Головного Екзекутивного Комітету, інж. Анатолій Дорошенко, д-р Нестор Олесницький, мгр Іван Геврик, Тарас Максимович, д-р Ярослав Падох, Йосип Лисогір, Тарас Шмагала, Евген Іванців, Василь Дідюк, д-р Богдан Гнатюк.

Головний предсідник д-р Іван Флис входить з уряду до всіх комісій.

Після проголошення складу комісій, головний предсідник подав, що наради поодиноких комісій відбудуться в середу. Також подав до відома, що головний директор для Канади сен. Павло Юзик прислав телеграму, що є перешкоджений і не може прибути на наради. Почесний член Головного Уряду Марія Душник прибуде на наради в четвер.

5. ЗВІТИ ЧЛЕНІВ ГОЛОВНОГО УРЯДУ

Звіт головного предсідника Івана О. Флиса

Це вже шостий з черги мій річний звіт про стан нашого Союзу.

Наш Український Народний Союз дальше стоїть на сторожі інтересів не тільки найбільшої і найстаршої організаційної спільноти на цій американській землі, але й на сторожі інтересів усіх демократично наставлених та волелюбних українських організацій, створених протягом років українськими імігрантами, які цей чудовий континент називають своїм домом.

Український Народний Союз цього року відзначає свою 90-ту річницю. Це було 90 років тому, як наші предки зорганізували на цьому континенті установу, саме існування якої було оперти на таких основних демократичних принципах, які запевняли їй існування на сотні років. Спонукуваний тими самими основними принципами та керуючися ними, Український Народний Союз продовжує свої програми допомоги своїм членам, допомоги нашій громаді та допомоги нашій українській справі.

Союзові громади, які досі влаштували відповідні імпрези для вшанування цих наших піонерів, які зорганізували Український Народний Союз, і тих, які протягом минулих 90 років орали союзову ниву, належать: Шамокін, Пенсильванія, де 19-го лютого 1984 року відбулися цілоденні святкування. У цих святкуваннях взяли участь члени Головного Екзекутивного Комітету і ми з приємністю відмічуємо участь головного контролера Нестора Олесницького, головних радних Андрія Кейбіди і Анни Гарас, як також окружних і відділових урядовців УНС з районів Ню Джерзі і Пенсильванія;

Головна Канцелярія УНС відзначила наше 90-ліття Симфонічним Концертом в Карнеґі Гол в Ню Йорку 1-го квітня 1984 року.

Місто Детройт виконало свою частину, влаштувавши Ювілейний Бенкет 25-го березня 1984;

Чотири Округи Ню Джерзі влаштували Ювілейний Бенкет 20-го травня 1984 в Джерзі Сиґі, Н. Дж.

Чікаго плянує свою ювілейну програму на 30-го вересня 1984.

Члени Головного Уряду з тих місцевостей, які ще досі не відзначили 90-річчя УНС, повинні поробити в цій справі відповідні пляни. Екзекутивний Комітет допоможе там, де така допомога буде потрібна.

Після того, як розвіялися впливи, що їх свого часу виконувала в Головному Уряді „Одинадцятка", члени Головного Уряду тепер, здається, формують нові альянси, але ці базуються більше на потребах й індивідуальностях, аніж на ідеологічних принципах, скерованих на те, щоб служити інтересам не УНСоюзу, але іншим. Тепер кожний член Головного Уряду поступає свобідно, так як йому диктує сумління. Проте, небезпека втручання із зовні ще не проминула. Вона тільки очікує більш пригожого і більш сприятливого часу, щоб вийти на поверхню та знову загрожувати продовжуваному розвиткові УНС згідно із загально прийнятими в цих країнах нашого існування демократичними принципами.

Із фінансової точки зору, УНСоюз не міг би поступати вперед ліпше. Наші активи переступили межу 50 мільйонів. Наші прибутки від інвестицій досягнули 8.3%. Ми горді, що можемо про це звітувати. В 1983-му році УНС був спроможний додати до своїх активів суму 1,800,000.00 долярів. Ніколи раніше УНС не поступав уперед фінансово так добре.

На організаційному фротні УНС має негативні результати. Організаційний Відділ виказує постійне зменшування своєї спроможности організувати приблизно 4,000 нових членів, потрібних річно для покриття наших щорічних втрат у членстві. Тільки 1,121 члена втрачено в 1983-му році в наслідок згрошевлення грамот. 894 члени втрачено в наслідок їхньої смерти, 996 виплатили свої грамоти, а 861 члена втрачено в наслідок дозріння їхніх грамот. Наші загальні втрати в 1983-му році досягли 4,044 члени.

Організаційний Відділ не мав перешкод в його намаганнях зорганізувати модерну силу продажу. Хоча іноколи доляр обмежував спроможність Організаційного Відділу виявляти організаційні успіхи, то тепер уже не можна б сказати, що УНС жалує видати доляра на здійснювання його цілей.

Хоча УНС не міг заанґажувати на своїх організаторів осіб українського роду, ми тим не менше продовжуємо наші зусилля для заанґажування такої сили. Але здається, що одиноким засобом проти нашої недуги зменшування членства були б професійні продавці забезпечення. Не зважаючи на те, як ми арґументуватимемо цю справу, відповідь проста для тих з-поміж нас, які готові признати самі перед собою, що українці, чи українські американці, не родяться продавцями і для заповнення цих позицій УНСоюзові може прийдеться розглянутися поза нашою українською виборчою округою.

УНС все ще не знайшов відповідного виходу зі свого прикрого членського положення, але він його знайде. А де є надія, там цілком певно знайдеться і вихід.

Рекордовий і Фінансовий департаменти

Мою опінію про працю, яку виконують ці два департаменти, що їх очолюють головний секретар Володимир Сохан і головний касир Уляна М. Дячук, можна б найліпше описати суперлятивним „найвища".

Цього року ми переживаємо поворот до дещо складних часів відносно відсоткової стопи. Деякі труднощі матиме Головний Екзекутивний Комітет у поновному фінансуванні позичок на нашу головну будівлю. Але ми впевнені, що це не буде нездоланним завдниям.

Здається, що УНС врешті зможе почати будову комплексу для сеньйорів УНС, якщо вже остаточно закупить від Наукового Т-ва ім. Шевченка приблизно 50 акрів землі. Закуп буде завершений, якщо на плянованому місці буде знайдена відповідна кількість води. Фінансовий Департамент матиме потрібну готівку на закуп. Тоді УНС, мавши приготовані відповідні пляни для будови приблизно 50 одиниць, побудує насамперед 10 мешкань. Швидкість, з якою наші члени придбають ці мешкання, вирішить дальший поступ у заплянованій будові.

This is the Sixth in the series of Annual State of our Soyuz reports being rendered by me. Our Soyuz, the Ukrainian National Association, continues to stand guard not only over the interests of the largest and oldest Ukrainian organizational entity found on these American shores, but over the interests of all democratically inclined and freedom-loving Ukrainian organizations formed over the years by Ukrainian immigrants who call this beautiful continent their home.

The Ukrainian National Association is celebrating this year its 90th Anniversary. It was 90 years ago that our forefathers organized on this continent an organization whose very existence was based on such basic democratic principles that its continuity was assured for hundreds of years. Being motivated and being guided by these same basic principles, the Ukrainian National Association continues its programs of aid to its members, aid to our community, and aid to our Ukrainian cause.

The UNA communities which have to date sponsored events that paid tribute to those of our Ukrainian pioneers who organized the UNA and to those who have plowed the UNA fields for the past 90 years, were: Shamokin, Pa., with daylong festivities observed on February 19, 1984. Members of the Supreme Executive Committee attended these festivities and we were pleased to note the participation of Supreme Auditor Nestor Olesnycky, Supreme Advisors Andrew Keybida and Anna Haras, as well as district and branch officers from the New Jersey and Pennsylvania area.

The Main Office of the UNA observed our 90th Anniversary by sponsoring the Symphonic Concert at Carnegie Hall, New York City, on April 1, 1984. The City of Detroit did its part by sponsoring a Jubilee Banquet on March 25, 1984. The four Districts of New Jersey sponsored a commemorative banquet on May 20, 1984 in Jersey City. Chicago is planning its commemorative programs for September 30, 1984. The members of the Supreme Assembly should make plans, if same have not been already planned, to commemorate the 90th Anniversary of the UNA in their locality in the year 1984. The Executive Committee will help where help will be needed.

Since the dissipation of the influence once attempted to be exercised by the "Eleven" upon the Supreme Assembly, the members of the Supreme Assembly now appear to be forming new alliances, but these are based more upon needs and personalities rather than upon idealogical principles which are aimed at serving other than UNA interests. Now each member of the Supreme Assembly acts independently as his conscience dictates. However, the danger of interference from the outside has not disappeared. It is merely awaiting a more appropriate and more propitious time to resurface in order to again threaten continued development of the UNA in accordance with democratic principles generally acceptable in our countries of existence.

From the financial point of view, the UNA could not be faring better. Our assets have surpassed the $50 million mark. Our annual income has almost reached the $9 million mark. Our income has topped 8.3% on our investments. We are proud to be able to report this. The UNA was able to add the sum of $1,800,000 in 1983 to UNA assets. Never before did the UNA fare so well financially.

On the organizational front the UNA is experiencing negative results. The Organizing Department shows a steady decrease in its ability to enlist the approximately 4,000 new members needed annually in order to cover our annual erosion in membership. Only 1,121 were lost to Cash Surrenders in 1983. 894 members were lost due to death, 996 members were lost due to Paid Up, and 861 members were lost due to maturities. Our total loses in 1983 amounted to 4,044 members.

The Organizing Department received no impediments in its efforts to organize a modern sales force. Although the dollar sometimes limited the ability of the Organizing Department to show organizing results in the past, it can not be said that the UNA is presently unwilling to spend a dollar in order to accomplish its ends.

Although the UNA has been unable to engage persons of Ukrainian lineage for its sales force, we are nonetheless continuing our efforts to recruit such a force. The only remedy for our ailment of diminishing membership appears to be a professional sales force. No matter how we argue the point, the answer is plain to those of us willing to admit to ourselves that Ukrainians or Ukrainian Americans are not born salesmen and to fill these positions the UNA may have to look outside of our Ukrainian constituency.

The UNA has not yet found the proper avenue out of its membership predicament, but it will. Where there is hope, a way will surely be found.

Recording and Financial Departments

My opinion of the work being performed by these two departments headed by Mr. Walter Sochan, Supreme Secretary and Mrs. Ulana M. Diachuk, Supreme Treasurer, can best be described by the superlative "superb."

This year, we are experiencing a return to somewhat turbulent times in the way of interest rates. This is expected to continue the rest of 1984. Certain difficulties will be presented to the Supreme Executive Committee in refinancing the loans for our Headquarters Building. We are certain that this will not be an insurmountable task.

It appears at long last that the UNA will be in a position to proceed with the building of a complex for UNA seniors once approximately 50 acres of land is purchased from the Shevchenko Scientific Society. The purchase will be completed if adequate water is found on the planned site. The Financial Department will be ready with the required cash for the purchase. The UNA will then, after having the necessary plans drawn up for the construction of approximately 50 units, proceed to actually build 10 units. How quickly these units are picked up by our members, will determine future progress in the building schedule.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ!

Будівля наших головних приміщень

30 Монтгомері Стріт, Джерзі Сити, Ню Джерзі, є вповні винаймлене і в 1983-му році виказує річний чиншовий прибуток у сумі 2,208,365.00 дол. Передбачається, що рік 1984 виявить ще кращі результати. Чиншова ціна виносить тепер 20 дол. за квадратову стопу. Деякі давніші льокатори платять ще менше, ніж 8.00 дол. за квадратову стопу. Район Джерзі Сити, в якому стоїть наша будівля, дальше росте у вартості та важливості. В сусідстві до нашої будівлі плянується і будується нові бюрові будинки.

Адміністрація Соціяльного Забезпечення платила нам чинш по 8.00 дол. за квадратову стопу за обшир, встановлений урядовими стандартами. Домовлення про винайм з Адміністрацією Соціяльного Забезпечення вигасло 31-го січня 1984 року, із звичайним двомісячним продовженням. УНС відмовився поновити домовлення про винайм та звернувся до Адміністрації Соціяльного Забезпечення, щоб вона опустила приміщення. Адміністрація Загальної Обслуги започаткувала в цій справі судову скаргу. Справу передано нашому адвокатові. Адміністрація Соціяльного Забезпечення бажає винайму на один рік і права вибору на один рік, що правдоподібно і одержить рішенням компетентного суду. Суд також визначить висоту чиншу. УНС продовжуватиме вимогу 20.00 дол. за квадратову стопу обширу, визначеного нашим порядком.

Усіми справами будинку відає Олесь Благітка, а я виступаю тільки в переговорах про винайм та підписую домовлення. Вважаю, що завідування будинком ведене вміло.

Справа злуки з Українським Братським Союзом

На закінчення річного засідання в 1983-му році я погодився інформувати Головний Уряд УНС про будь-які розмови в справі злуки Ми не одержали жадного звідомлення відносно переговорів у справі злуки, бо від нашого останнього річного засідання жадні переговори в справі злуки не мали місця.

УНС чував, що Головний Уряд Українського Братського Союзу на своєму річному засіданні в 1983-му році був досить скептично наставлений відносно злуки. Протокол згаданого засідання виявив непропорціональну кількість членів Головного Уряду УБС, що є проти злуки, навіть мимо того, що конвенція УБС, яка відбулася в 1982-му році, дала — як виглядало — Головному Урядові УБС зелене світло щодо переговорів. Виглядало, що більшість Виконавчого Комітету Українського Братського Союзу, краще і більше здаючи собі справу із труднощів, перед якими стоять менші братські установи, була в користь злуки. В роках, що перед нами, ці труднощі без сумніву більшатимуть, а не зникати.

Також можна було почути, що й члени Головного Уряду УНС висловлювали деякі некорисні завваги щодо злуки. Ці завваги переносилися до УБС для дальшого затемнювання вод злуки.

Ми оба з предсідником УБС Іваном Олексиним погодилися в тому, що буде найкраще тимчасово до 1984-го року припинити будь-які дальші розмови про злуку.

Тому, що УНС повинен грати ролю „господаря" нашої чергової зустрічі, до мене ще досі не звернулися в справі устійнення дати такої зустрічі.

Нам треба тямити, що ані УНС, ані УБС, не є змушувані до злуки будь-якою неґативною чи заставляючою силою. Оба Союзи, УНС і УБС, процвітають фінансово. Злука, яку запляновано, була суто добровільним актом з обох наших сторін. Якщо ця злука не станеться в 1980-их роках, то вона цілком певно заіснує в 1990-их роках і перед роком 2000-им ті з нас, які до того часу будуть поблагословенні життям, побачать Український Народний Братський Союз. До того часу Український Народний Союз і Український Братський Союз мусять ждати.

Великий Голод 1932-33

Річницю Великого Голоду в Україні пригадала українській американській громаді публікація в „Свободі" і „Українському Тижневику" матеріялів з видань УНСоюзу та інших американських і чужих публікацій, друкованих про ці трагічні події 50 років тому. Редактори „Українського Тижневика" зібрали та зредагували на цю тему книжку „Великий Голод в Україні", 8 тисяч примірників якої вислано до шкіл і організацій, однаково американських, українських і канадських. Редакція „Українського Тижневика" також приготовила й опублікувала спеціяльне видання тижневика про цей голод; розіслано понад 41,000 примірників того видання.

Українську американську і американську громади розбуджено, вказуючи на важливість тієї великої трагедії в історії України. Наша Українська Американська Громада відповіла 1-го жовтня 1983-го року, зібравшись у кількості 18 до 20 тисяч у Вашінгтоні, Д.К., на маніфестації біля монументу Джорджа Вашінгтона, походу до статуї Тараса Шевченка та демонстрації перед совєтською амбасадою, завершуючи ці події концертом у Кеннеді Центрі, програмі якого красою не дорівнював жаден із дотеперішніх концертів на українсько-американській сцені.

Ми могли бути ще замолоді тоді, щоб здавати собі справу з тієї великої трагедії в 1930-их роках, можливо, що тоді ми не розпоряджали відповідними засобами, щоб належно зберегти в пам'яті цю трагедію трагедій, або, можливо, що тоді ми ще не здавали собі справи з розмірів тієї катаклічної катастрофи та її впливу чи наслідків для української нації на грядучі десятиріччя, але в 1983-му році українські американці виконали частину завдання, щоб згадати, пригадати та освідомити американців про наявність сатанічної сили чужої влади над Україною в рр. 1932-33.

Дальшим увіковічненням тієї катастрофальної події буде без сумніву публікація книжки на цю тему авторства проф. Роберта Конквеста, яку спільно фінансують УНС і Гарвард.

Головна Канцелярія та всі головні урядовці дали свій вклад у вшанування пам'яті тієї події.

„Свобода"

Тенденція зменшування читачів „Свободи" продовжується, переважно через „виснаження". У 1983-му році зменшилося число читачів на приблизно 450.

Нам треба було зменшити на одну особу редакторський склад.

Виконуючи рекомендацію наших контролерів, голова нашої друкарні Анатоль Домарацький тепер звітує прямо предсідникові. Раніше він звітував голові адміністрації „Свободи", пані Любі Лапичак.

Я вважаю, що між редакторами дисципліна є недбала, спонука убога. У висліді маємо те, що кількість і якість виконуваної праці залишає дещо до побажання. На мою думку, „Свобода" мабуть не дорівнює репутації, якою вона втішалася в українській громаді як український щоденник.

OUR HEADQUARTERS BUILDING

The Ukrainian Building at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J., is totally rented and in 1983 showed annual rentals of $2,208,365.00. The year 1984 is expected to show even better results. The current rental being charged is $20 per square foot. Some old tenants still pay rentals of less than $8 per square foot. The section of Jersey City wherein the building is located continues to grow in value and importance. New office buildings are being planned and built close to our building.

The Social Security Administration was paying a lease rental of $8 per square foot, on footage computed by government standards. The lease with the Society Security Administration terminated January 31, 1984, with a customary two month holdover. UNA refused to renew the lease and asked the Social Security Administration to vacate. The General Service Administration commenced a law suit for condemnation. The matter was handed over to our attorney. The Social Security Administration wants a one-year lease and one-year option, which it will probably receive from a court of competent jurisdiction. But the rent which will be awarded will be based on calculation to be made by the court. The UNA will continue to claim $20 per square foot, computed our way.

All affairs of the building are being managed by Mr. Al Blahitka and I only enter the picture on negotiating of leases and signing thereof. In my opinion, the management of the building is efficiently conducted.

Merger with Ukrainian Fraternal Association

At the conclusion of the 1983 annual meeting, I agreed to keep the UNA Supreme Assembly abreast of any merger negotiations. You have received no reports regarding merger negotiations because no merger negotiations took place since our last annual meeting.

The UNA had heard that the Supreme Assembly of the Ukrainian Fraternal Association was poorly disposed toward the merger at its last 1983 Annual Meeting. The minutes of said meeting showed a disproportioned number of UFA Supreme Assembly as being against merger, even though the UFA Convention held in 1982 appeared to have given the UFA Supreme Assembly the green light on negotiations. The majority of Ukrainian Faternal Association Supreme Executive Officers appeared to be in favor of merger, being closer to and more cognizant of the difficulties facing smaller fraternals. These difficulties will undoubtedly increase and not diminish in years to come. Some members of the UNA Supreme Assembly were also heard to utter some remarks unfavorable to merger. These remarks were carried to UFA to further becloud the murky waters of merger.

The president of UFA John Oleksyn and I both agreed that it would be best to temporarily delay our further merger talks until 1984.

Since the UNA was scheduled to play the part of "host" to the next merger meeting, I have not yet been approached to agree on a date for such a meeting.

We must keep in mind that neither the UNA nor UFA is being forced by any negative or compelling force to merge. Both UNA and UFA are prospering well financially. The merger that was planned was purely a voluntary act on both of our parts. If merger does not take place in the 1980s then surely it will take place in the 1990s and before the year 2000 those of us who will be blessed to be alive will see a Ukrainian National Fraternal Association. Until then, both the Ukrainian National Association and Ukrainian Fraternal Association must wait.

The Great Famine of 1932-33

The Ukrainian American Community was awakened to the anniversary of this tragic event by the appearance in the SVOBODA and THE UKRAINIAN WEEKLY of articles on the Great Famine appearing in the UNA publications and in other American and foreign newspapers 50 years ago. The editors of The Ukrainian Weekly compiled and edited "The Great Famine In Ukraine," a book on that subject, over 8,000 of which have sent out to schools and organizations, American, Ukrainian and Canadian alike. The Ukrainian Weekly staff also edited a Special Famine issue of The Ukrainian Weekly over 41,000 copies of which have been distributed. The Ukrainian American and the American community were aroused to the importance of this great tragedy in Ukrainian history. Our Ukrainian American Community responded on October 1, 1983, by gathering together in Washington, D.C. 18,000 to 20,000 strong, at a manifestation before the George Washington Monument, a march before the statue of Taras Shevchenko and the Soviet Embassy, topped by a concert at the Kennedy Center unequalled in beauty by any concert ever heard on the Ukrainian stage by any Ukrainian American.

We may have been too young to denote this great tragedy in the 1930s, we perhaps did not then possess the proper means to adequately memorialize this tragedy of tragedies, we perhaps did not then realize the magnitude of this cataclysmic catastrophe and its influence or effect upon the Ukrainian nation for decades to come, but in 1983 the Ukrainian Americans did their share in remembering, memorializing, and in making Americans aware of the exercise of satanic power by a foreign government over the Ukrainian homeland in the years 1932-33.

A further perpetuation of the publicity this catastrophic event will undoubtedly result from the publication of the book on the subject to be authored by Prof. Robert Conquest, financed jointly by UNA and Harvard.

The Home Office and all of the Supreme Officers did their share in honoring the memory of the victims of this genocide.

Svoboda

The down trend in the Svoboda readership continues, mostly due to attrition. 1983 produced a reduction in readership of approximately 450.

We were obliged to reduce the staff of our editors by one.

To comply with the recommendation of our Supreme auditors, the head of our printing department, Anatole Domaratzky, now reports directly to the president. Prior to this he reported to the head of the Svoboda Administration, Mrs. Luba Lapychak.

In my opinion, the discipline among the editors is lax and motivation is poor. The end result is that the amount of and the quality of the work produced leaves something to be desired. In my opinion, the Svoboda presumably does not measure up to the reputation it enjoyed in the Ukrainian community as a

Виглядає, що редакційний штаб забуває, що це Український Народний Союз виплачує їм платні.

„Український Тижневик"

Хоча кількість читачів „Українського Тижневика" не збільшилася, його репутація провідної етнічної газети збільшилася навіть понад попередній високий рівень.

Працю редакційного складу „Українського Тижневика" талановито виконують головний редактор Рома Гадзевич та редактори Юрій Зарицький і Марта Коломиєць. Аплявзи для них усіх!

Організаційний департамент

За два роки головний організатор перестане бути членом Головного Уряду і його становище зміниться з виборного на наймане. Якщо він виконуватиме свої обов'язки задовільно, то він очевидно залишиться заанґажованим службовиком УНС. Рекомендую, щоб уже тепер для вжитку в 1986-му році визначити обов'язки організатора та встановити схему його відповідальности. Головний Екзекутивний Комітет може також покласти основу для розвитку професійного і відданого штабу теренових організаторів, які в можливо найкращий спосіб обслуговували б наше членство.

УНСоюз щасливий, що має льояльне членвство, віддану Головну Екзекутиву і Головний Уряд, льояльних працівників в головній канцелярії, сильну систему Відділів, велику кількість провідників-добровольців та секретарів, але УНСоюз не потрапив розвинути сильну плрофесійну теренову організаційну силу.

Як я завжди заявляв, УНС потребує вписувати пересічно 4,000 нових членів річно. Під цю пору ми цього не виконуємо. У 1983-му році наша річна втрата в членстві переступила 2,000. Це становить різницю між потрібними річно 4,000 новими членами та кількістю зорганізованих у тому році нових членів.

Головний Екзекутивний Комітет мусить виконати свою відповідальність і не чекати до 1986-го року з реорганізацією Організаційного Департаменту. Якнайшвидше можливо треба найняти професійного організатора. Новий Організаційний Департамент мусить бути готовий до дії в часі нашої чергової конвенції в 1986-му році.

Союзівка

Було забагато пропзицій, щоб Союзівка знову стала частиною братської служби, яку виконує УНСоюз для своїх членів. З уваги на те, що наш тодішній управитель, канадець, не міг одержати для себе числа Соціяльного Забезпечення, щоб могти працювати в ЗСА, Екзекутива УНС була зобов'язана припинити його затруднення, як управителя, з днем 15-го січня 1984 року і найняти на його місце теперішнього управителя Івана Рабкевича. У пізнішій частині 1983 року найнято Віру Ґоєвич на секретарку. Вважаю, що Союзівка має тепер компетентний штаб для кращої обслуги наших членів.

Володимир Квас, тепер на пенсії наш колишній довголітній управитель, діяв у найбільш прикладний спосіб у кожному відношенні. Він дораджував кожночасній управі, якщо його про пораду просили, та в кожному іншому відношенні допомагав управі, коли і де було потрібно. Він почав виконувати деякі направи і будови на Союзівці, які Ви можете оглянути й оцінити особисто під час Ваших теперішніх відвідин на Союзівці.

Сподіємося, що коли Ви цього року залишатимете Союзівку, Ваші скарги будуть мінімальні.

Закінчення

Український Народний Союз має тепер понад 50,000,000.00 долярів майна, не рахуючи справжньої вартости Союзівки та будівлі наших головних приміщень.

Наше членство продовжує зменшуватися. Хоча ми всі погоджуємося, що штаб професійних, молодих і агресивних організаторів є нашим одиноким протизаходом, нам не пощастило досі ще навіть започаткувати здійснювання цієї вимоги. Ми є тепер на порозі перелому у 80,000-но стані нашого членства. Ми без сумніву зійдемо нижче 80,000-го числа нашого членства ще заки зупинемо його втрати та почнемо знову підноситися вгору.

Мої віщування минулого року, що до часу нашого цьогорічного засідання УНС буде вповні скомпютеризований, не здійснилися. Але УНС все більше наближається до повної компютеризації.

Відносно злуки з Українським Братським Союзом, справа опинилася на застою. Тому, що минулого року в цьому часі ми не ставили запит „коли?", то цього року вже знову питаємося „чи?"

УНСоюзові знову приходилося вибирати: чи залишатися частиною УККА, що тепер опанований Визвольним Фронтом та який у своєму складі не має інших членів з-поза Визвольного Фронту, чи УНС, разом з демократичною більшістю української американської громади, має оформити окрему центральну організацію. УНС знову вирішив стати по боці громади. УНС став членом Української Американської Координаційної Ради в надії, що наш вчинок допоможе нашій українській американській громаді у повній реалізації демократичних ідеалів, що процвітають у З'єднаних Стейтах і в Канаді.

Як я інформував у моєму попередньому річному звіті, українська американська громада все ще проходить найбільш завзяте замішання у своїх рядах. Зайво пригадувати Вам, що початку цих безладних часів можна дошукатися в часі ще перед XIII Конґресом у 1980-му році.

Перевірка голосів на конвенції УНС в 1974-му році була достаточною вказівкою того, що в нутрі УНС діяли сили, які волю своєї меншости накинули б більшості членів УНС. З направою цього стану, УНС перейшов нову пробу з приїздом до ЗСА одного дисидента в 1978-му році. На закінчення тієї справи члени УНС питали: чому УНС наставив другу щоку? Після того прийшов наступ чужої для нашого братського способу життя сили, яка пробувала беззаконно захопити ряди нашого членства, закликаючи їх „переключатися" з УНСоюзу до іншого, „свого" союзу. Це закінчилося повним провалом. Дуже мало членів УНС, без уваги на їхні політичні погляди, покинули ряди нашого УНСоюзу.

Тоді прийшов XIII Конґрес, що його називає „безславним" не одна група нашої українсько-американської громади. Делеґати, які репрезентували на згаданому Конґресі УНСоюз, однодушно рішили вийти з Конґресу, якщо допуститься до того, щоб заіснували певні передумови.

Передумови заіснували. УНС вийшов. Це саме вчинила українська американська громада. Визвольний Фронт відмовився від переговорів, що запевнили б поворот громади до УККА. УККА перестав існувати як центральна українська американська організація. Її членство тепер становить тільки одна частина нашої української громади.

УНС та інші організації української американської

Ukrainian daily. The editorial staff appears to forget that it is the Ukrainian National Association that is paying their salaries.

The Ukrainian Weekly

Although the readership of the Ukrainian Weekly has not increased, its reputation as a leading ethnic newspaper has increased even above its former high degree.

The work of the editorial staff of THE UKRAINIAN WEEKLY is ably being performed by the Editor-in-Chief Roma Hadzewycz and by editors George Zarycky and Marta Kolomayets. Plaudits to them all.

Organizing Department

In two years, the Supreme Organizer will cease to be a member of the Supreme Assembly and his position will become one of hire and fire. If he performs satisfactorily then of course he will be retained as an employee of the UNA. It is my recommendation that the duties of the organizer and the chain of command surrounding his position, can be set forth now for use in 1986. The Executive Committee can also lay the ground work for the development of a professional, dedicated field sales force to serve our membership in the best possible way.

The UNA is fortunate in having a loyal membership, a dedicated Supreme Executives and Supreme Assembly, a loyal Home Office staff, a strong branch system, a great number of volunteer leaders and secretaries, but the UNA has not been able to develop a strong professional field force.

As I have always stated, the UNA needs to sign up on the average approximately 4,000 new members annually. We are not presently doing that. Our 1983 annual loss in membership exceeded 2,000. It represents the difference between the annual need of 4,000 new members and the number of new members organized in 1983.

The Supreme Executive Committee must face up to its responsibility by not waiting to the year 1986 to reorganize the Organizing Department. A professional organizer must be hired as soon as possible. The new Organizing Department must be ready to function by the time of our next Convention in 1986.

Soyuzivka

There were too many suggestions that Soyuzivka should once again become part of the fraternal service that the UNA renders for its members. The UNA executives were obliged, due to the inability of our then-manager a Canadian, to obtain a Social Security number for himself, and thus be able to work in the U.S., to terminate his employment as manager on January 15, 1984, and hire in his stead the present manager, Mr. John Rabkewycz. In the latter part of 1983, the UNA hired Mrs. Vera Goyevicz as secretary. I believe that Soyuzivka now has a competent staff to better serve our members.

Mr. Walter Kwas, our retired former manager of many years, has acted in a most exemplary fashion in all respects. He has advised the present management when he was asked for advice, and in every other fashion assisted the management where necessary. He has undertaken to perform certain repairs and construction at Soyuzivka, which you can inspect and judge personally during your present visit to Soyuzivka.

It is our hope that your complaints will be at a minimum when you leave Soyuzivka this year.

Conclusion

Ukrainian National Association has now over $50 million in assets not counting the true value of Soyuzivka and of our Headquarters Building.

Our membership is continuing to diminish. Although we all agree that a professional, young and aggressive sales force is our only remedy, we have been unable to achieve even the rudiments of our requirement. We are now on the threshold of breaking the 80,000 mark in our membership status. We will undoubtedly slide below the 80,000 mark before we will stop our membership losses and begin our climb upward.

My prognostication of last year, that in all probability the UNA would be fully computerized by the time of this year's meeting, was not realized. But the UNA is ever closer to full computerization.

In the matter of merger with Ukrainian Fraternal Association, the matter is at a standstill. Whereas last year at this time we were asking "when", this year we are again asking "if".

Again, the UNA had to choose whether it would remain part and parcel of UCCA, which is now dominated by the Vyzvolny Front and which has no other members outside of Vyzvolny Front, or whether the UNA would, together with the democratic majority of our Ukrainian American community, form a separate central organization. The UNA resolved, again, to side with the community. The UNA became a member of Ukrainian American Coordinating Council in the hope that our action will aid our Ukrainian American community in the full realization of democratic ideals flourishing in the United States and Canada.

As I reported in my prior annual report, the Ukrainian American community is still undergoing a most turbulent upheaval within its ranks. It is not necessary that I remind you that the beginning of these turbulent times could be tracked back to a period of time well preceding the 1980 XIII Congress.

The UNA recount of convention votes in 1974 was indication enough that there were forces at work within the UNA that would substitute their minority will for the will of the majority of UNA members. With the correction of this condition, the UNA underwent another hour of trial with the coming to the United States of a dissident in 1978. At the conclusion of this affair the members of UNA asked why the UNA turned the other cheek. This was followed by an attack by a force foreign to our way of fraternal life, which tried to pirate our membership rolls, by urging desertion of UNA in favor of another "annointed" fraternal. This ended in total failure. Very few of UNA members, regardless of their political views, left our UNA rolls.

Then came the XIII Congress now dubbed "infamous" by more than one group of our Ukrainian-American community. The delegates representing the UNA at said Congress, unanimously voted to leave the Congress if certain conditions were allowed to occur. The conditions occurred. The UNA exited. So did the Ukrainian American Community. The Vyzvolny Front would not negotiate to secure a return of the community to UCCA. The UCCA ceased to exist as a central Ukrainian American organization. Its membership was now being drawn from one faction of our Ukrainian community.

громади, після безуспішних спроб довести до замирення і привернення єдности в нашій українській американській громаді, були змушені зорганізувати в 1983-му році Українську Американську Координаційну Раду як центральну громадську організацію, яка репрезентувала б тих, які вже не вважали УККА за достойний, щоб їх репрезентувати. Українська Американська Координаційна Рада перебрала це завдання і під цю пору організує апарат, щоб дати українській американській громаді належну репрезентацію.

Інші організації, які вийшли з XIII Конгресу, мають довір'я до УНС. УНС разом з Українським Братським Союзом, належать до тих організацій, які нічого для себе не бажають. Ці два союзи бажають тільки привернути лад в українській американській громаді. Це ми прирікаємо робити і в цьому нашому приреченні ми маємо успіх.

The UNA and other Ukrainian American community organizations, after attempting to reconcile the resulting divisiveness in our Ukrainian American community, having no other choice, were forced to organize the Ukrainian American Coordinating Council in 1983 as a central community organization which would represent those that no longer considered UCCA as being worthy to represent them. The Ukrainian American Coordinating Council took over that function and is at present structuring the apparatus to give the Ukrainian American community the proper representation.

The other organizations that walked out out of the XIII Congress have confidence in the UNA. The UNA is one of a few organizations, along with UFA, that desires nothing for itself. The two fraternals merely want to restore order in the Ukrainian American community. This we are pledged to do and we are succeeding in our pledge.

Звіт заступника головного предсідника д-ра Мирона Куропася

I have divided my annual report into three sections: 1) UNA activities; 2) Impressions; 3) Recommendations.

UNA Activities

During the past year, I participated in:

1. Three Supreme Executive Board Meetings in Jersey City.

2. Six UNA District Committee meetings in Chicago.

3. A UNA District Committee meeting in Detroit where I also had the pleasure of showing the UNA film "Helm of Destiny." The meeting was ably led by the district committee chairman, Supreme Advisor Roman Tatarsky, who focused the discussion on issues of immediate concern to our organization. Mr. Tatarsky is to be congratulated for the outstanding 90th anniversary banquet which his district committee organizaed later in the year.

4. The 90th anniversary celebration of *Svoboda* in Chicago. It was a weekend celebration involving an evening for youth on Saturday and a banquet on Sunday. Both events were graced by the presence of Chicago's own Martha Kolomayets, assistant editor of *The Ukrainian Weekly*, whose well prepared remarks were an inspiration to young and old alike.

5. A UNA District Committee meeting in Boston where I had an opportunity to hear the concerns of local UNA activists. Although some dissatisfaction regarding certain aspects of UNA policy was voiced, the meeting ended on a positive note thanks largely to the leadership of District Committe Chairman Volodymyr Hetmansky.

6. A UNA District Committee meeting in Buffalo, New York. This was an outstanding meeting devoted to a discussion of UNA matters exclusively. Under District Committee Chairman Roman Konotopsky's able leadership, Buffalo has developed into one of our best districts. Mr. Konotopsky is a devoted UNA'er who has managed to maintain a relatively united and active organizational structure by cultivating ties with all segments of the community.

7. The annual UNA Bowling Tournament banquet in Chicago.

I represented the UNA at:

1. The Ukrainian Baptist Youth Convention in Chicago, Illinois. This was the third time my wife and I had the privilege of breaking bread with our Ukrainian Baptists and as always, it was a memorable occassion. I know of no other segment of our community which is more devoted to our Ukrainian cause and which has managed to enlist the participation of a greater proportion of its young people in its program. Ukrainian Baptist can well serve as an example to all Ukrainian Americans who wish to preserve their national and religious heritage through their youth.

2. The Great Famine commemoration in Washington, D.C. This event was the highlight of my year. It was a clear demonstration of the fact that when we combine a noble cause with a well planned program and dynamic leadership, our community will respond. All of us owe a debt of gratitude to the young Ukrainian American professionals in Washington, D.C. who worked so dilligently to initiate and coordinate the many events associated with the commemoration and to Supreme Treasurer Ulana Diachuk who devoted endless hours to quatantee its financial and programmatic success. I am proud of my role in organizing an American Enterprise Institute sponsored dialogue on the Great Famine by Michael Novak, James Mace, Robert Conquest, and Dana Dalrymple. Significantly, the dialogue — later published by AEI under the title *The Man Made Famine in Ukraine* — was conducted under the auspices of a renown and influential Washington-based think tank and involved non-Ukrainian academics exclusively.

Impressions

We have much for which to be grateful. We seem to making some progress in recruiting new members. *The Ukrainian Weekly* continues to maintain a high standard od excellence. There is hope for some needed changes at Soyuzivka. But we're still not out of the woods. On the contrary, in some areas, we appear to have slipped further back in our attempts to rejuvenate the UNA. Consider the following:

1. We still have not implemented any of the six goals established by the Supreme Assembly in September of 1982. The Ballew Report is all but forgotten and we're back to doing "business as usual" in Jersey City.

2. We have made no progress in expanding our fraternal benefits program as recommended by our Supreme Assembly for the past two years.

3. We have yet to institute a market survey of our community to determine where our greatest potential lies. We know that we have relatively few members between the ages of 21 and 49 and still we have done nothing to assess their needs. How can we hope to sell to a clientele about whom we know so little?

4. We have no long term goals. We seem to be operating from year to year blissfully oblivious to recent trends in the marketplace.

5. We still haven't developed a corporate purpose which can help us compete during the 1980's. We were able to meet the needs of our community 90, 50, and even 20 years ago. But what about today? What about tomorrow?

There are, of course, more mundane problems which I could mention such as the situation with our UNA film "Helm of Destiny," our present relationship to the Ukrainian American Coordinating Committee, our attempts to clarify our unification plans with the Ukrainian Fraternal Association, and others. Hopefully, these latter problems will be addressed by our Supreme Auditors.

Recommendations

I have but one recommendation. We need to spend most of our time this week with issues crucial to our *future growth* rather than with issues related to *past mistakes*. All of us are to blame for our present state of affairs because all of us are involved in the UNA decision making process. Let the past be our guide but let us concentrate on what needs to be done in the future. All of us care about the UNA. All of us have ideas about how to make it better. All of us want to be associated with a winning team. This year, let us develop an agenda that is both realistic and dynamic; let us find the means to implement it; and let us go forth and do it!

Звіт заступниці головного предсідника Ґльорії Пашен

As an officer of the Supreme Executive, I come before you today, to tell you about my activities since the last Executive Board meeting of June 6, 1983. I shall divide my thoughts into the following categories.

I. Committee participation.

II. Representations for the UNA.

III. Conclusions and recommendations.

My first participation in a UNA Committee occurred the day before the opening of the last board meeting, when I attended a meeting of the Scholarship Committee here at Soyuzivka. It was interesting for me to learn how applicants were chosen and to whom scholarships were awarded. This experience was very helpful to me when later in the year, I was questioned about specific aspects of the process. Then I was able to speak with greater authority and alleviate some bad feelings that arose when people who were unfamiliar with the process felt they had been neglected or rejected as candidates.

In the Chicago area there are two major annual sports events that are the total UNA sponsored activity in the Midwest. They are the UNA National Bowling Tournament and the annual UNA sponsored Chicago area golf outings. The bowling tournament of May 1983 was held in New York and I did not participate in the planning or execution of that event; but I attended the planning meeting of the tournament to be held this year on Memorial Day weekend in Chicago. The Bowling Committee is a standing committee that has been operating for a good number of years under the able direction of Mrs. Olek-Scott and needed only minimal help from me. I attended the banquet, social hours and events and supported the activity as much as possible.

When we talk about golf, my involvement was, and is, much greater. Three years ago, I was able to organize a standing Golf Committee that started early every year to organize the golf activities. I worked with the committee in all aspects and still continue to do so. The 11th Annual Golf Outing was held at the Mid Lane Country Club on July 23, 1983, and was reported extensively in the Ukrainian Weekly. This year, the events are scheduled for Sunday, July 1, 1984, at the Silver Lakes Country Club in Orland Park, Ill., while the second event will take place August 19, 1984, at the Indian Lakes Resort in Addison, Ill.

The national committee organized to commemorate the 50th anniversary of the man-made famine in Ukraine needed financial help to underwrite some of the expense of staging such an event in Washington, D.C. The number of mid-westerners participating in the national committee was minimal and I was asked, as a UNA executive to organize the sale of buttons in the Chicago area, to raise the funds needed. When I started to organized that, I learned that the Regional Committee of Chicago UNA branches had also started to collect monies, but had planned to work primarily in the "Ukrainian Village" area in Chicago. We joined forces and I then took responsibility for the sale in the Northwestern part of the Metropolitan Area.

I represented the UNA at a number of events that were held locally and nationally, however, I feel that I will mention just a few that were national in scope. First and foremost was my attendance at the Commemoration of the 50th anniversary of the man-made famine in Ukraine in 1932-33. This event took place in Washington, D.C. on October 2, 1983. I attended the program, took part in the march, and later attended the concert presented at Lincoln Center. Those of you who were there know the exhilaration that comes from taking part in a activity of such magnitude. Those of you who were not there missed an opportunity to see 18 to 20 thousand Ukrainians at their best.

In November, I became a part of the UNA delegation to the World Congress of Free Ukrainians (WCFU) in Toronto. The delegation worked for the acceptance of the Ukrainian American Coordinating Council as the alternative for those Ukrainians who no longer recognized the Ukrainian Congress Committee as their representative and spokesman. We were successful, as you know, in presenting our claims and were duly accorded member status and legitimized our representation of Ukrainians in the United States in the world forum.

On April 12, 1984, I flew to Newark to attend one of the Executive Committee meetings. Three days before that, Hryhory Kytasty who is famous for organizing and directing the Bandurist Ensemble which came to this country after World War II, died. His burial at South Bound Brook, N.J. was scheduled for 10 a.m. Saturday morning. Out of respect for his great contribution to the Ukrainian community, the members of the Executive Committee and a reporter from the Ukrainian Weekly attended the burial services together. We later returned to Jersey City to continue our meeting.

In February and March of this year, I attended the annual meetings of the districts of Detroit, Philadelphia and Chicago. The reception I received when I attended these meetings was warm and gracious and afforded me a wonderful opportunity to meet a large number of staunch UNA members whom I would normally have met only at the UNA conventions. I would like to mention that the members of the Executive Committee, Mr. Tatarsky of Detroit and Mr. Pastuszek of Philadelphia acted as hosts in their respective cities and made me feel inordinately welcome. Thank you Mr. Tatarsky, thank you Mr. and Mrs. Pastuszek for the thoughtfulness and kindness you extended me, and for making me feel like one of the family.

When the committee was formed to celebrate the 90th anniversary of Svoboda and the 50th of the Ukrainian Weekly in Chicago, I was on the committee that planned and executed the two-day celebration. On Saturday night, Marta Kolomayets, a Chicagoan presently on the staff of The Weekly, delivered an address about the 50 years of The Weekly and its impact on the Ukrainian scene, to a large group of young people at the Ukrainian Institute of Modern Art. I functioned as the reservations coordinator for that event and helped stimulate some interesting exchanges during the general discussion period following the address. The following day, the 90th anniversary of the Svoboda was celebrated with a dinner at the St. Volodymir Church Hall. For that event I worked with the committee in the formative stage by interviewing caterers, viewing halls, checking menus, etc. Dr. Myron Kuropas was acting master-of-ceremonies, and Marta Kolomayets repeated her address of the previous day. That too, was extensively covered in both Svoboda and The Weekly.

On November 19, I was invited to participate in a panel, presented by Branch 72 of Soyuz Ukrainoak. The topic was "Youth and Its Involvement in the Ukrainian Community."

I was present at all of the meetings of the Supreme Executive. I attended 100 percent of the regional meetings to which I was invited. I attended 98 percent of the District Committee meetings of Chicago Branches: the two percent absences occurred because those meetings were so hastily scheduled that it was impossible to re-arrange my schedule on short notice. I attended the secretarial course presented by Mr. Sochan and Mr. Hawrysz on November 22, 1983. I attended art shows, visited Ukrainian Saturday Schools, attended wakes, funerals, weddings, christenings, showers, dances, political fund-raisers, Church services at various Churches, and showed our "Helm of Destiny" to several groups. I sat through some boring meetings and attended some that pumped me up with enthusiasm for more involvement. I have attended concerts that I would have been happy to sleep through, if only the performers had stayed on key. I attended exclusive banquets with what we could call the "Uke jet-setters" and "pokushala skromnu perekusku" with people who's hospitality was boundless while their pockets slim. In addition, I functioned as a branch secretary and enrolled nine new members last year, and four this year.

I recognize that some of you who have patiently listened to my report may conclude that in essence a very small part of my activity was directly related to "women's activities." Let me remind you that the statutes or By-laws of the UNA as we know then have been rather loosely written and instead of providing strict and unbending rules by which we govern, they act as a general guide to direct each officer in his function on the board. My position as supreme vice presidentess guarantees a feminine voice and view on all matters concerning our organization. My participating in the wider or "mensha" executive, or strictly women-related functions, is controlled by other factors. Finances and proximity to the function play a deciding factor in a Vice Presidentess' participation. If she lives too far away from the function under consideration, any other officer, living closer than can be and often is, sent in her stead.

During the course of operating a million-dollar business such as ours, I know it is necessary for the supreme officers to confer and collectively make decisions that affect the total membership. I also understand that it is not possible to summon all supreme officers to all conferences that may take place on short notice; but I think it behooves the board to send transcripts of the minutes of every meeting of the small executive to those executives not present before the results of the meeting are published in the Svoboda. The credibility of an officer is suspect when he is perceived as not knowing what is going on in the organization that he is held responsible for directing.

I recommend and respectfully request that a copy of the minutes of all meetings which only four executive officers attend be sent to the remaining absent executives before any results are published in the Svoboda. This to be done in a reasonable time after the meeting.

Звіт головного секретаря Володимира Сохана

Цей звіт за 1983 рік мусить до певної міри бути подібним до попередніх звітів, бо в ньому, як і в раніших звітах, мова про ті самі ділянки праці, які належать до статутових обов'язків та відповідальностей головного секретаря. Але ця подібність тільки у формі звітування про такі самі ділянки, бо змістом цей звіт, як і кожний попередній, різняться саме тому, що йдеться в ньому про нові досягнення та зміни, як і про нові обставини та потреби, які мають вплив на наші старання і плянування на ближче і дальше майбутнє нашого УНСоюзу.

Основний тягар праці Українського Народного Союзу, нашої братської, забезпеченевої, допомогової та громадської установи, лежить на плечах наших трудівників у терені — секретарів Відділів. Їхню важливу ролю в успішній діяльности УНСоюзу всі ми належно оцінюємо та стараємося їм у цій муравлиній праці кожночасно допомагати, що ми вважаємо в Головній Канцелярії одним із наших важливих обов'язків. Нашим секретарям Відділів хочу скласти на початку цього звіту подяку за їхню віддану працю в терені і за гарну співпрацю з нами в Головній Канцелярії.

У звітовому часі потерпів УНСоюз болючі втрати в рядах цих наших відданих союзових діячів, які служили зі серцем УНСоюзові, нашій громаді та українській справі. Згідно з традицією згадуємо у звіті імена тих покійних секретарів, щоб востаннє подякувати їм за співпрацю та гідно пошанувати їх. Відійшли від нас у вічність, залишаючи ключеві пости по наших Відділах і громадах, наступні секретарі Відділів:

Михайло Сухорський — кол. секретар 3-го Відділу, проф. Михайло Васьків — секретар 88-го Відділу, Григорій Лучанко — кол. секретар 130-го Відділу, Теодор Кубарич — секретар 217-го Відділу, Йосиф Ірха — секретар 224-го Відділу, Марта Турчин — кол. секретарка 278-го Відділу, Станислав Мотрович — секретар 295-го Відділу, Петро Івасишин — секретар 308-го Відділу, Анастазія Андрусишин — секретарка 317-го Відділу, Емануїл Притула — секретар 337-го Відділу, Петро Кучма — кол. секретар 361-го Відділу та кол. головний контролер УНС, Йосиф Ярема — секретар 372-го Відділу, Степан Долошицький — кол. секретар 452-го Відділу, Яків Ковальчук — секретар 453-го Відділу, Ярослав Блищак — секретар 486-го Відділу, Ярослав Бакович — секретар 488-го Відділу. Вже в 1984 році померли: Константин Мельник — секретар 18-го Відділу, Григорій Кісіль — кол. секретар 336-го Відділу та Богдан Зорич — секретар 432-го Відділу, кол. заступник головного предсідника а останньо почесний член Головного Уряду УНС.

Поповнюючи проріджені цими втратами ряди союзових і громадських діячів, ми стараємося зацікавити УНСоюзом та українською громадою наше молоде покоління, але не маємо в тому сподіваних успіхів. Тому нам треба присвятити ще більше уваги нашій молоді,з рядів якої повинні б прийти гідні наслідники тим, які опорожнюють важливі пости в нашій установі та громаді.

Над виконуванням усіх праць, які належать до статутових обов'язків та відповідальностей головного секретаря, співпрацює зі мною штаб службовиків Рекордового Відділу. Їм усім складаю подяку за їх віддану працю та прикладну братерську співпрацю і подаю у цьому звіті поіменний список цих членів нашого „тіму" Рекордового Відділу за роками служби: Стелла Раєн, Меланія Мілянович, Ярослава Левицька, Іванна Коць, Ольга Парубчак, Михайло Юзенів, Діонізій Смотрич, Данута Ясінська, проф. Павлина Данчук, Богуслава Поліщук та Ірина Худьо, як також частинно затруднені — Марія Шевчук, Стефанія Мазуровська і Володимир Гончарик.

На цьому місці хочу теж скласти подяку за дружню співпрацю членам Головного Екзекутивного Комітету, редакторам „Свободи" й „Українського Тижневика", співробітникам у Головній Канцелярії та Видавництві і всім членам Головного Уряду.

НАША ЗАБЕЗПЕЧЕНЕВА СЛУЖБА

Наша забезпеченева служба членам — власникам понад 80,000 грамот включає такі важливіші праці: оформлювання аплікацій на нові грамоти забезпечення та видача на їх підставі цих нових грамот; вдержування картотек усіх грамот забезпечення і виготовлювання з картотек IBM виказів членів для секретарів Відділів та повідомлень про платність вкладок; оформлювання в забезпеченні членів змін кляси, суми, прізвища та спадкоємців, як теж змін пляну платности вкладок; вдержування евіденції про час виплати вивінувальних дозрілих грамот, як теж про час закінчення платности вкладок і час вигаснення важности грамот акцидентового та термінового забезпечення; обчислювання винагород за приєднаних членів та винагород предсідникам і касирам Відділів; висилка секретарям членських відзнак і платничих книжечок, як також усіх друків і формулярів, потрібних для відділового діловодства; виготовлювання і висилка аплікацій на виплати допомог, аплікацій на виплати грошових зворотів, повідомлень про дозрілі до виплати і виплачені грамоти та про час вигаснення важности грамот та заяв на посмертні виплати; вдержування всіх документів і картотек забезпечення членів на виготовлювання місячних і річних звідомлень, як також річних звітів для забезпеченевих урядів; протоколування засідань Головного Екзекутивного Комітету та Головного Уряду і проголошування звітів членів Головного Уряду та рішень (резолюцій і рекомендацій); поладнування всіх справ із забезпеченевими урядами; ведення листування у всіх цих справах, які належать до обов'язків та відповідальностей головного секретаря.

У нашій забезпеченевій службі відограє важливу ролю наше листування із секретарями Відділів, поодинокими членами та кандидатами в члени УНСоюзу. Ми присвячуємо цьому листуванню багато часу та уваги. Включає воно теж пропозиції членам та кандидатам у члени набувати нові грамоти забезпечення, як і поради та інформації секретарям Відділів відносно приєднування нових членів, підвищення забезпечення членів та поновного їх забезпечення. В нашому листуванні ми стараємося показати і підкреслити професійність УНСоюзу в життєвому забезпеченні та звернути увагу на те, що УНСоюз дає своїм членам багато більше користей, як комерційні забезпеченеві установи.

Нашу забезпеченеву службу ми стараємося постійно поліпшувати, впроваджуючи поступово зміни та модернізацію нашого забезпеченевого підприємства для більше успішного поборювання конкуренції комерційних установ. Над проєктами таких змін та плянами на майбутнє працюємо ми разом з фахівцями життєвого забезпечення і з нашими актуаріями. Цим справам присвячено в моєму звіті окремий розділ.

ВИШКІЛЬНА ПРАЦЯ

Фахове знання життєвого забезпечення є підставою успіхів наших секретарів та організаторів у приєднуванні нових членів та в повній забезпеченевій службі нашому членству. Тому ми належно оцінюємо вагу вишколу секретарів та організаторів, яким приходиться ставити чоло професійним продавцям забезпечення. В наших курсах для секретарів та організаторів ми стараємося дати учасникам курсів зброю для поборювання цієї комерційної конкуренції, як також мати готові докази наскільки кориснішою для члена є грамота членства і забезпечення в УНСоюзі в порівнянні із полісами комерційних установ.

За старанням головного організатора Степана Гавриша відбулися у звітовому році три курси для секретарів та організаторів, на яких я був викладачем. Це був курс для чотирьох Округ стейту Ню Джерзі і міста Ню Йорку, який відбувся в Головній Канцелярії, та курси в Чікаґо і в Торонті.

До вишкільної праці треба зарахувати моє широке листування, численні телефонічні розмови та зустрічі з поодинокими секретарями Відділів, бо в них я стараюся присвятити найбільше уваги інформаціям та вияснениям нашого забезпеченевого діловодства. Особливу увагу мають у них пропозиції нових грамот забезпечення, вияснення всіх користей союзового забезпечення, як теж інструктаж про обов'язки секретарів у їхній забезпеченевій службі членам. Це в першу чергу важливе для нових секретарів Відділів.

ВДЕРЖУВАННЯ ДОКУМЕНТІВ І ПРОТОКОЛІВ ТА ВЕДЕННЯ ОБЛІКУ ЧЛЕНСТВА

Зберігання всіх важливих документів УНСоюзу та зладжування і вдержування протоколів Конвенцій, засідань Головного Уряду та Головного Екзекутивного Комітету належать до статутових обов'язків головного секретаря. Він має теж проголошувати в офіційному органі УНСоюзу звіти головних урядовців, резолюції, рекомендації та ухвали і завваги, які мають більше значення для УНСоюзу. Резолюції, рекомендації та ухвали ми завжди поміщували у „Свободі" та в „Українському Тижневику" не пізніше, як тиждень після закінчення таких нарад. Натомість виготовлення із звукозаписних стрічок протоколів Конвенцій та засідань Головного Уряду вимагає багато часу і праці, тому і початок публікації таких протоколів припадає звичайно близько кінця року. Вістки про засідання Головного Екзекутивного Комітету враз із інформаціями про всі рішення ми поміщуємо негайно після засідання як у „Свободі", так і в „Українському Тижневику". Точні протоколи цих засідань виготовляємо пізніше і зберігаємо їх в Головній Канцелярії. Скорочені переклади цих усіх протоколів в англійській мові та стрічки із записом ходу нарад ми також зберігаємо в Головній Канцелярії.

Рекордовий Відділ веде точний облік руху і стану членів УНСоюзу, підсумовуючи його з кінцем кожного місяця та проголошуючи ці дані у місячних звідомленнях у „Свободі" та в „Українському Тижневику". Ми ведемо точний облік членства по Відділах, по стейтах і провінціях, по клясах забезпечення і за осягненим віком. На підставі цього обліку актуарії виготовляють з кінцем року оцінку грамот УНСоюзу, а ми самі цілий ряд таблиць і даних для річних звітів перед забезпеченевими урядами стейтів і провінцій.

На основі цього обліку членства — грамот забезпечення ми виготовили цілий ряд статистичних таблиць про рух і стан членства, які включено до цього звіту. Аналіза цих даних про рух і стан членства дає нам змогу не тільки оцінити успіхи та невдачі у пророблений праці, але також допомагає нам плянувати нашу працю на майбутнє на підставі минулого досвіду.

ОСНОВНІ ДАНІ ТАБЛИЦЬ РУХУ І СТАНУ ЧЛЕНСТВА

У звітовому 1983 році секретарі Відділів, конвенційні делегати та організатори приєднали разопм 2,145 нових членів, в тому 673 в Деп. Молоді, 1,088 в Деп. Дорослих та 384 з грамотами акцидентового забезпечення. Загальна сума забезпечення всіх цих нових грамот виносила $7,088,000, а їх пересічна сума забезпечення — $3,295. Пересічна сума забезпечення самих нових грамот життєвого забезпечення, без акцидентових, виносила $2,923. В порівнянні з попереднім роком приєднано у 1983 році на 338 членів менше. Але теж втрати членів за 1983 рік були меншими, як у 1982 році: суспендованих було 24 (у 1982 році було 34), 1,121 член вибрав передчасно грошовий зворот (1,257 було у 1982 р.), 861 грамота дозріла до виплати вивінування (965 було у 1982 р.), за 1,000 грамот закінчено платити вкладки (1,250 було у 1982р.), та 893 члени померли (908 померло у 1982 р.).

Серед нових грамот забезпечення, виданих у 1983 році, найбільше популярною в Деп. Молоді була кляса P-20, а другою за нею кляса TP-65. В Деп. Дорослих найбільше нових грамот видано в клясі W (на ціле життя), а черговими у популярності були кляси E-20 та P-20. З впровадженням з 1-им жовтня 1983 року нових знижених вкладок за нові грамоти акцидентового забезпечення, як і за нові термінові грамоти кляс T-5 т T-10, збільшилися помітно аплікації на нові грамоти цих трьох кляс. Наші старання ішли в напрямі популяризації термінових грамот на високі суми забезпечення, для яких введено додаткові знижки вкладок.

З кінцем звітового року УНСоюз нараховував 2,907 самостійних грамот акцидентового забезпечення, власники яких не мали інших грамот. Тому нашим черговим завданням була б акція для забезпечення цих власників тільки акцидентових грамот також грамотами життєвого забезпечення, щоб вони мали повне забезпечення на випадок смерти, а не лише від акцидентової смерти чи каліцтва.

З 31-им грудня 1983 року мав УНСоюз 57,482 активних членів та 80,762 усіх членів, включно з грамотами на виплаченому, або продовженому забезпеченні. В загальному числі членства втратив УНСоюз за звітовий рік 1,440 членів, а втрати в активному членстві досягнули цифри 1,869 членів.

Загальна сума забезпечення всіх членів УНСоюзу за станом з 31-го грудня 1983 року виносила $128,891,892 і вона зросла за звітовий рік на суму $441,126. Сума всіх забезпечень членів, включно із додатковими подвійним забезпеченням та забезпеченням платника, виносила з кінцем 1983 року $162,686,636.

Відділи стейту Пенсильвенії здобули у звітовому році найбільше число нових членів (535) та далі займають серед усіх стейтів та провінцій перше місце в числі членів (18,015). Відділи стейту Ню Джерзі здобули перше місце в сумі забезпечення нових членів ($1,696,500).

Окрему частину таблиць присвячено числам нових членів та станові членства в Канаді. Вони виказують, що в 1983 році придбано в Канаді 201 нового члена із загальною сумою $713,500 забезпечення. Усіх членів у Канаді мав УНСоюз з кінцем 1983 року 7,564, а їх загальна сума забезпечення виносила $17,693,510.

Смертність членів УНСоюзу була у звітовому році виїмково низькою, бо цифра 47.38 є найнижчою в статистиках смертности від 1965 року.

Пересічний вік членів УНСоюзу дійшов до 45.02 років і він був найвищим від часу, коли обчислювано в нас пересічний вік.

Число членів, які передплачують „Свободу" з вкладками забезпечення, зменшилося за 1983 рік на 477 і становило з кінцем 1983 року 8,164. Це вказує на потребу посилених старань про збільшення круга передплатників-читачів „Свободи", щоб так вдержати, а навіть і поширити наш зв'язок з українцями Америки і Канади. Нам треба теж повести акцію за збільшення числа передплатників „Українського Тижневика" з такою ж ціллю досягти якнайбільший круг читачів поміж молодшим поколінням українців Америки і Канади.

ІНШІ ДІЛЯНКИ МОЄЇ ПРАЦІ

Перевантаження працями, які належать до моїх статутових обов'язків, не залишало мені багато часу на

інші ділянки союзової та громадської діяльности. Мої дні праці тривали по 16 до 18 годин і включали суботи та неділі. тому я був змушений обмежувати мої виїзди в терен до мінімум, все таки, вважав я моїм обов'язком виїзди в терен, коли там відбувалися збори, пов'язані з курсами для секретарів та організаторів.

У звітовому часі, як і раніше, постачав я „Свободі" союзові вістки про діяльність і збори Відділів, збори Округ, як також зокрема вістки про смерть секретарів Відділів та інших визначних союзових діячів, яким належалася відповідна згадка та віддання заслуженої пошани. Редактори „Українського Тижневика" поміщували ці вістки, перекладаючи їх, чи передаючи у скороченні по англійськи.

Я далі опікувався поміщуванням знимок дітей — нових членів УНСоюзу у „Свободі" (в „Трибуні УНС") та в „Українському Тижневику".

В Корпорації Дому УНСоюзу я займаю далі пост віцепрезидента і такий самий пост віцепрезидента та члена дирекції мешкального дому „Полус Гук Товерс", спонзором якого є УНСоюз.

Звітовий рік був моїм дванадцятим роком на пості „комішенера" Регуляційної Ради міста Джерзі Сити. Ця Рада дає дозволи на побудови, чи встановлення підприємств у дільницях, устійнені зони яких (мешканеві, комерційні, чи індустріяльні) вимагають спеціяльних рішень цієї Ради.

ПЕРЕВЕДЕНІ ЗМІНИ І ВИКОНАНІ ПОСТАНОВИ КОНВЕНЦІЇ ТА ГОЛОВНОГО УРЯДУ

Для покращання забезпеченевої служби УНСоюзу своїм членам та збільшення членства УНСоюзу переведено такі зміни, здійснюючи наші пляни та виконуючи постанови Конвенції і Головного Уряду:

1. На час перших трьох місяців 1983 року продовжено акцію подвоєння суми забезпечення членів без вимоги лікарських оглядин, що було введене з 1-им жовтня 1982 року в порозумінні з актуаріями.

2. Згідно з постановою 30-ої Конвенції переведено підвишку передплати „Свободи" із $7.80 на $15.00 річно для 8,600 членів, які платять передплату з вкладками забезпечення. Ця підвишка передплати зобов'язувала від 1-го січня 1983 року, або дати чергової платности вкладок після 1-го січня 1983 р. З кінцем червня 1983 року вже всі члени-передплатники мали включену до вкладок підвишку передплати.

3. З 1-им січня 1983 року підвищено вікові межі та максимальні суми для забезпечування без лікарських оглядин. Ця основна зміна дала змогу членам забезпечуватися без лікарських олгядин на такі максимальні суми і в таких вікових межах:

$50,000 до віку 40 років
25,000 до віку 45 років
10,000 до віку 50 років
5,000 до віку 55 років
3,000 до віку 60 років
1,000 до віку 65 років

4. Тоді теж скасовано з 1-им січня 1983 року межі максимальних сум забезпечення, у висліді чого сума забезпечення з лікарськими оглядинами не має обмежень. У зв'язку з цим змінено договір з реасекураційною установою так, що УНСоюз задержує риск забезпечення до суми $25,000 включно, а реасекурує ту частину суми забезпечення, яка перевищує $25,000.

5. Впроваджено, після узгіднення з актуаріями, нові нижчі вкладки акцидентового забезпечення по $6.50 річно за всі грамоти, видані після 1-го жовтня 1983 року, тобто однакові вкладки для всіх вікових груп від 16 до 55 років. У слід за цим признано право скористати з цієї знижки вкладок також власникам раніше виданих грамот акцидентового забезпечення, коли цим членам в дану пору ще не проминуло 55 років і коли вони перешлють ці свої грамоти для справлення вкладок до Головної Канцелярії.

6. Впроваджено, після узгіднення з актуарієм, нові нижчі вкладки за нові термінові грамоти кляс T-5 та T-10, видані після 1-го жовтня 1983 року. Рівночасно введено для цих нових грамот термінового забезпечення кляс T-5 та T-10 спеціяльні знижкові вкладки на суми $20,000 забезпечення і більше. Ці нові низькі вкладки дають змогу УНСоюзові конкурувати із найбільшими комерційними забезпеченевими установами та дешевим забезпеченням ощадностевих банків.

Досі не закінчено старань у всіх стейтах і провінціях, в яких ведемо забезпеченеве підприємство, про затвердження нових друків грамот, що відповідали б законам і вимогам читкости їх текстів забезпеченевих договорів. Не маємо ще також апробати від трьох стейтів на нові друки аплікацій для забезпечення дорослих із вимаганаою читкістю їх текстів.

Ми вже започаткували старання про апробату нових грамот з одноразовими вкладками. Така грамота після вплати одноразової вкладки, відповідної до віку члена та суми забезпечення, залишиться важною на повну суму забезпечення на ціле життя.

НАШІ ПЛЯНИ НА НАЙБЛИЖЧЕ МАЙБУТНЄ

В доповненні до звіту про вже проведені зміни подаємо ще інформації про хід здійснювання плянів, як і про чергові пляни змін і поліпшень в забезпеченевому підприємстві УНСоюзу:

1. Наші пошукування за компютерами, започатковані ще перед 30-ою Конвенцією, добігають до вирішного кінця. Ми відбули багато розмов, зустрічей та відвідин установ і маємо вже пропозиції трьох провідних фірм продуцентів компютерів. З однією з них ми сподіємося вкоротці заключити договір про закуп відповідного устаткування і на виготовлення відповідних компютерських програм для нашого діловодства. Введення компютера допомогло б нам поступово перевести модернізацію праці цілої нашої установи. Рівночасно ми пошукуємо працівника для обслугування компютера, про що поміщуємо оголошення у „Свободі" та в „Українському Тижневику".

2. Черговим нашим кроком буде переведення ревізії наших теперішніх грамот забезпечення, тобто їхніх вкладок, зворотних вартостей, дивіденд та організаційних винагород. Апробата забезпеченевими урядами стейтів і провінцій нових таблиць смертности з 1980 року щойно два місяці тому не дозволила нам на скоріше започаткування цих старань. Ці основні зміни наших теперішніх грамот ми пов'яжемо вже із плянами впровадження нових кляс забезпечення, базованих також на цих нових таблицях смертности з 1980 року. Всі ці зміни та новості, що їх впровадимо за порадами фахівців життєвого забезпечення та у співпраці з актуаріями, достосують наш товар до нових потреб на ринку життєвого забезпечення.

3. Ревізія наших теперішніх грамот і впровадження нових кляс забезпечення вимагатимуть виготовлення нової книжки вкладок, зворотних вартостей і дивіденд, включно з їх акумуляцією, тобто нового „рейт бук-у". Теперішні наші книжки вкладок вже вичерпуються, але ми здержалися з друком їх другого накладу, сподіваючись впровадження запляновaних змін та нових кляс забезпечення. Всі ці зміни і новості в нашому товарі забезпечення вимагатимуть рівночасно виготовлення нових пропагандивних матеріялів, чим займеться вже наш головний організатор разом з фахівцями цього діла.

Пляни згаданих змін та нових кляс забезпечення будемо старатися здійснити по-можності в найближчому часі. Треба тут однак підкреслити „по-можності", бо впровадження цих змін і новостей не є залежне тільки від нас, але також від інших чинників, як це виявилося в наших довгих стараннях про апробату читкости текстів наших грамот та аплікацій. Від швидкости поладнування цих справ забезпеченевими урядами залежатиме скоріше, чи пізніше здійснення плянів змін і новостей в нашому товарі життєвого забезпечення. Час остаточного впровадження компютера також залежний від підшукання та вишколу відповідного працівника, чи працівників, для орудування цим новим устаткуванням.

КІНЦЕВІ ЗАВВАГИ

В кінцевих заввагах мого минулорічного звіту я звернув увагу на важливу, справді рішальну ролю людини в здійснюванні наших плянів на майбутнє, в дальшому рості та розвитку УНСоюзу, сильні фінанси якого роблять для нього доступними технологію та всі матеріяльні засоби для потрібного росту. Щоб не повторюватися у цьому звіті, коротко начеркну та підкреслю те, що вважаю для нас далі і ще більше важливим у теперішній нашій ситуації.

Підсумовуючи подані у звіті інформації про виконану працю і про наші пляни на найближче майбутнє і на дальші роки, хочу звернути увагу на те, що всі наші поліпшення та сподівані досягнення будуть можливі лише тоді, коли ми будемо свідомі, що ключем до цього поступу та нових успіхів залишається людина. Для належного використання наших матеріяльних ресурсів нам потрібні, навіть конечні, люди, які стануть до союзової праці з посвятою, люди, які матимуть відповідну освіту та вишкіл, люди, які зможуть використати до найбільше плідної для УНСоюзу праці наші технічні удосконалення та нові досягнення в ділянці життєвого забезпечення і зуміють поставити їх на службу нашому членству та нашому українському народові.

Вичисляючи наші втрати в рядах секретарів Відділів, цих наших союзових трудівників, як і з'ясовуючи наші потреби та пляни діяльности на майбутнє, я неодноразово підкреслював, що УНСоюзові найбільше потрібно саме цього людського потенціялу. Тому і прошу та закликаю всіх членів Головного Уряду допомогти нам включити в ряди нашого членства наше нове покоління та з його рядів заанґажувати до союзової праці тих, які готові з замилуванням, із свідомістю свого покликання та, очевидно, за відповідною винагородою взяти у свої руки та уми стерно долі УНСоюзу. Це нове покоління при кермі нашої установи запевнить світле майбутнє УНСоюзові в його братській, забезпеченевій та загально-громадській діяльности та краще завтра — свободу і незалежність — нашому українському народові.

РУХ ЧЛЕНІВ

РУХ АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ У 1983 РОЦІ

Місяць	Нові члени	Суспендовані	Грошові звороти	Випл. Е грам.	Випл. Р грам.	Посмертні випл.
Січень	147	+24	123	68	66	94
Лютий	158	+ 8	120	64	101	72
Березень	243	+24	113	77	72	68
Квітень	163	- 23	89	64	78	73
Травень	133	+ 5	75	75	56	73
Червень	148	+ 9	80	72	91	64
Липень	167	+37	81	37	90	65
Серпень	131	+10	98	78	111	86
Вересень	117	- 10	95	74	80	64
Жовтень	177	- 40	81	57	61	76
Листопад	188	- 24	103	79	85	81
Грудень	373	- 39	63	116	105	78
Разом	**2,145**	**-19**	**1,121**	**861**	**996**	**894**

ПІДСУМКИ РУХУ АКТИВНИХ ЧЛЕНІВ У 1983 РОЦІ

	Молодь	Дорослі	Акцид. грам.	Разом
Стан активних членів з 1-го січня 1983 року	14,068	38,519	6,764	59,351
Нові члени	673	1,088	384	2,145
Разом	14,741	39,607	7,148	61,496
Втрати членства				
Суспензи	+11	+267	-297	-19
Грошові звороти	396	725		1,121
Виплати за Е грамоти	429	432		861
Сплачено вкладки П грамот	299	697		996
Посмертні виплати	24	868	2	894
Перехід з деп. молоді до дорослих	42	+42		
Інші втрати	15	41	67	123
Разом втрати	1,194	2,454	366	4,014
Стан активних членів з 31-го грудня 1983 року	13,547	37,153	6,782	57,482
Прибуток або втрата за 1983 рік	-521	-1,366	+18	-1,869

НОВІ ЧЛЕНИ 1982 І 1983 РОКІВ ПОРІВНЯННЯ ЇХ ЧИСЕЛ ТА СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

	1982 рік Число членів	1982 рік Їх сума забезп.	1983 рік Число членів	1983 рік Їх сума забезп.
Молодь	736	$1,344,500	673	$1,272,500
Дорослі	1,506	3,468,000	1,088	3,875,500
Акцидентові грам.	241	1,205,000	384	1,920,000
Разом	2,483	$6,017,500	2,145	$7,068,000
Пересічна сума грамот життьового забезпечення		$2,147		$2,923
Пересічна сума всіх грамот нових членів		$2,423		$3,295

НОВІ ЧЛЕНИ 1983 РОКУ

Місяць	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Січень	39	97	11	147
Лютий	39	102	17	158
Березень	46	180	17	243
Квітень	49	102	12	163
Травень	66	61	6	133
Червень	63	81	4	148
Липень	69	76	22	167
Серпень	48	68	15	131
Вересень	43	66	8	117
Жовтень	57	64	56	177
Листопад	55	68	65	188
Грудень	99	123	151	373
Разом	673	1,088	384	2,145

Льотерійні члени		Акцидентові грамоти	
1974	212	1974	701
1975	144	1975	501
1976	130	1976	456
1977	172	1977	676
1978	51	1978	510
1979	69	1979	407
1980	50	1980	331
1981	76	1981	261
1982	41	1982	241
1983	11	1983	384

НОВІ ЧЛЕНИ ТА ЇХ СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Число членів	Їх сума забезпечення	Пересічна сума забезпечення
1974	4,005	$9,672,000	$2,415
1975	3,111	7,537,000	2,422
1976	3,071	7,335,500	2,388
1977	3,743	9,547,500	2,550
1978	2,982	7,544,000	2,527
1979	2,648	7,316,500	2,766
1980	2,239	5,835,000	2,606
1981	2,368	5,763,500	2,434
1982	2,483	6,017,500	2,423
1983	2,145	7,068,000	3,295

ЧИСЛА НОВИХ ЧЛЕНІВ І ГОЛОВНИХ ВТРАТ ЧЛЕНСТВА ЗА ОСТАННІХ ДЕСЯТЬ РОКІВ

Рік	Нові члени	Суспендовані	Грошові звороти	Випл. Е грамоти	Випл. Р грамоти	Посмертні виплати
1974	4,005	723	860	1,087	869	949
1975	3,111	775	803	1,193	828	852
1976	3,071	386	818	991	721	864
1977	3,743	296	819	1,168	1,105	911
1978	2,982	268	853	1,022	801	911
1979	2,648	285	859	1,119	1,147	899
1980	2,239	155	970	907	872	950
1981	2,368	+ 237	1,136	1,081	1,211	876
1982	2,483	+ 145	1,265	965	1,239	908
1983	2,145	19	1,121	861	996	894
Разом	28,795	2,525	9,504	10,394	9,789	9,014

НОВІ ЧЛЕНИ 1983 РОКУ ПО КЛЯСАХ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
T-16	19	$ 48,000
TP-65	159	159,000
P-20	211	553,500
E-20	123	194,500
E-18	142	239,500
P-65	4	8,000
E-65	15	70,000
Разом у Деп. Молоді	673	$1,272,500

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ

Кляса	Число членів	Їх сума забезпечення
W	332	$ 540,500
P-20	258	579,500
P-65	39	148,500
E-20	261	398,000
E-65	68	251,000
DP-65	34	198,000
T-5	27	655,000
T-10	69	1,105,000
Разом у Деп. Дорослих	1,088	$3,875,500
Акцидентові грамоти	384	$1,920,000
Разом усі нові члени	2,145	$7,068,000

ЗАЯВА

„Патріярхат Церкви — це видимий знак зрілости і самобутности помісної Церкви та могутній чинник в церковному і народному житті."
„Завіщання" Блаженнішого Патріярха Йосифа

Св. Софія Релігійне Товариство Українців Католиків ЗСА свідоме величезної втрати, що її зазнав весь український Божий люд дня 7-го вересня 1984 року, ще раз стверджує свою непохитну вірність та відданість ідеалам і задумам свого основника, св. п. Блаженнішого Патріярха Йосифа.

Створені великим Покійником установи, згідно з його „Завіщанням", мусять дальше продовжувати свою працю для плекання великої духовної спадщини українського народу, для утвердження патріярхату Української Католицької Церкви та його остаточного визнання Апостольським Престолом.

Ці завдання Товариства Свята Софія набирають особливої вартости у світлі факту, що ще тільки три роки ділить нас від великого неповторного ювілею 1000-річчя хрищення Руси-України, що його українська діяспора мусить гідно й достойно відсвяткувати. Для відзначення цього ювілею зроблено вже низку заходів та плянів, щоб причинитися до духової обнови українців в Україні та розсіянні. Радіопрограма товариства п. н. „Голос Української Діяспори" вже від року кожного тижня приносить найкращі плоди українського християнського духа землякам, що живуть у комуністичних країнах, а видання Св. Софії розповсюджують правду про Україну та її Церкву у вільному світі. Саме ці аспекти діяльности товариства будуть посилені в наступних роках у підготові до завершення 1000-річчя.

Напередодні цього ювілею. Св. Софія складає сердечну подяку усім своїм меценатам і жертводавцям та прохає усіх людей доброї волі щедро жертвувати на Патріярший Фонд Товариства Св. Софія, щоб ми всі зуміли сповнити „Завіщання" нашого першого патріярха України та освятити наші душі благодаттю і дарами Святого Духа.

За Товариство Св. Софія — члени Дирекції й Екзекутиви: **о. Іван Хома** — голова, **о. Любомир Гузар** — член дирекції, **Романа Навроцька** — містоголова і член дирекції, **Леонід Рудницький** — секретар, **Юліян Головчак** — скарбник, **Юрій Старосольський**, **Тетяна Цісик, Володимир Кліш** — члени дирекції, **Роман Осінчук** — член дирекції і голова Патріяршого Фонду.

В 1985 році відзначать свої заслужені ювілейні дати деякі члени О.У.П. „СЛОВО" — видатні письменники, літературні працівники та діячі української культури, а саме:

90-річчя — Йосип Й. ГІРНЯК /14 квітня 1895/
80-річчя — Юрій А. ЛАВРІНЕНКО-ДИВНИЧ /6 травня 1905/
Улас О. САМЧУК /20 лютого 1905/
Василь І. СОКІЛ /5 березня 1905/
75-річчя — Марія ГАЛУН-БЛОХ /1 грудня 1910/
Любов А. ДРАЖЕВСЬКА /12серпня 1910/
Павло М. МАЛЯР /16 лютого 1910/
70-річчя — Яків Я. ГНІЗДОВСЬКИЙ /27 січня 1915/
Іван В. КОЛЯСКИЙ /5 жовтня 1915/
Роман М. МАЛАНЧУК
65-річчя — Олег Й. ЗУЄВСЬКИЙ /16 лютого 1920/
Роман М. КУХАР /21 лютого 1920/
60-річчя — ДІМА /23 травня 1925/
Осип С. ЗІНКЕВИЧ /4 січня 1925/
Зоя КОГУТ /21 травня 1925/
Іван М. ФІЗЕР /13 червня 1925/

Не маючи змоги всіх їх привітати окремими проголошеннями у пресі, Президія Об'єднання Українських Письменників „Слово" використовує цей святковий час і шле їм від усього нашого Членства щирі вітання у цьому ювілейному році та сердечні побажання доброго здоров'я, нових творчих успіхів і вдоволення з відданої праці для збагачення скарбниці української культури.

За Президію О.У.П. „СЛОВО"

Остап Тарнавський, голова
Уляна ЛЮБОВИЧ, фінансовий секретар

1січня 1985

50,000 ДОЛ. ЗА 10 ДОЛ.

У ВІЦІ ВІД 25 РОКІВ ЗА 10 ДОЛ. (МАЙЖЕ 3 ЦЕНТИ ДЕННО) МІСЯЧНОЇ ВКЛАДКИ МОЖНА ЗАБЕЗПЕЧИТИСЯ НА 50,000 ДОЛ., ПРИДБАВШИ 5-РІЧНУ ТЕРМІНОВУ ГРАМОТУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ. ПО ІНФОРМАЦІЇ СЛІД ЗВЕРТАТИСЯ ДО МІСЦЕВИХ СЕКРЕТАРІВ, АБО ПИСАТИ ДО ГОЛОВНОЇ КАНЦЕЛЯРІЇ УНСОЮЗУ В ДЖЕРЗІ СИТІ, Н. ДЖ.

Український Чоловічий Хор „Прометей" у Філядельфії

Завершуючи відзначення 20-річної діяльности в ділянці хорової музики, Чоловічий Хор „Прометей" відбув турне з піснею по Европі.

Пишемо ці рядки з повним почуттям виконання приречення — зарепрезентувати українську музичну культуру на міжнародньому форумі, як також за несення чару рідної пісні між спрагнених запаху євшан-зілля для душ на сотки кільометрів розкинених, майже забутих наших залишенців, а ще важніше, для дітей їх, та внуків. Треба було бачити їх сльози в очах, їх вдячні потиски рук, щоби зрозуміти скільки радости внесли ми нашими концертами.

Відбуте европейське турне 1984 року записуємо на наше і української громади конто як один з найкращих здобутків заокеанської України, що можемо підтвердити великим, відносно, числом рецензій друкованих у найповажніших часописах Швайцарії, Австрії, Німеччини — також і в наших.

Ми свідомі цього, що без матеріяльної, а в першій мірі моральної підтримки прихильників, та жертводавців, нам не стало б відваги братись за турне по Европі, і тому на цьому місці складаємо щиру подяку на руки пані Юлії Шашаровської діячам Української Сцени за зворушливий жест і дохід з імпрези „Актори - Прометеєві". Наша щира подяка усім організаторам на місцях концертів в Европі за їх безкоштовний труд і поміч в час нашого побуту.

Усім жертводавцям наша найщиріша подяка із запевненням, що їхні пожертви дали змогу ширити наші культурні вартості й внесли безцінний вклад в Українську Культуру.

За Управу хору „Прометей"
Омелян Татунчак - голова

СПИСОК ЖЕРТВОДАВЦІВ НА ФОНД ТУРНЕ ХОРУ ЕВРОПА 1984

По 500 дол. - Укр. Фед. Кредитова Кооп. „Самопоміч" Йонкерс, Н. Й.

По 350 дол. — Укр. Фед. Кредитова Кооп. „Самопоміч" Філядельфія.

По 300 дол. — Парафія Христа Царя, Філядел. Іван Гинанський, Ґренвіл, Па.

По 250 дол. — Ірена і Володимир Медухи, Філя., Микола Пришляк, Філяд. Ukrainian-American Soccer Ass'n, New York.

По 200 дол. — Відділ ім. Мазепи Королівського Канадійського Леґіону.

По 175 дол. — Члени Хору Церкви Рожд. Преч. Богородиці, Чікаґо, Ін.,

зібрав Евген Перхач

По 150 дол. — СУМА Фед. Кредит. Кооператива, Йонкерс, Н.Й. ЗУДАК, Філя.

По 120 дол. — Члени хору Церкви св. Миколая, Філядел.

По 100 дол. — Хор Церкви Івана Хрестителя, Нюарк, Н. Дж., Укр. Конґр. Комітет Амер. Відділ Філядельфія, Яромир Кіндрачук, Аллентавн, Па, Борис Татунчак, Норритон, Па., о. Зенон Злочовський, Дженкінтавн, Па., Т-во „Тернопільщина", Філя., Щадниця „Певність", Чикаґо, Іл., Відділ ч. 183 Королівського Канадського Леґіону, Ільона Келлер, Філя., ООЧСУ Відділ Філяд., Михайло і Катерина Бучко, Філя., о. Іван Білянич, Філя., Укр. Православна Фед. Кредит. Кооп. Ню Йорк, Т-во Укр. Інженерів Відділ Філяд., Карачевський Роман Йонкерс, Н.Й., Кий Василь, Валлінґтон, Па., Укр. Щадниця, Філядельфія, СУК Провидіння, Філяд., Укр. Братський Союз, Скрентон, Па., Мурована Марія, Вілмінґтон, Дел., Щадниця „Певність", Чикаґо, Іл., Відділ ч. 183 ім. Мазепи Королівського Канад. Леґіону, Д-р Володимир Вірщук.

По 50 дол. — Осип і Марія Сохор, Маямі Біч, Фло., Щадниця „Тризуб", Філя., о. Мирослав Харина, Філя., Д-р Василь і Ярослава Кіналь, Бронксвіл, Н. Й., Д-р Богдан Ткачук, Чикаґо, Іл., Савчин Ярослав, Філя., Попович Петро і Ірена, Елмвуд Парк, Іл., Чижович Володимир, Кінґ оф Прусія, Па., Труш Евстахій, Філя., д-р Ярослав і Марія Колибабюк, Філя., Йосиф і Рома Кузла, Філя., о. Тома Бариляк, Філя., Синюх Дмитро, Філя., Поритко Оксана, Філя., Бучинський А., Пітсбурґ, Па., Кузла Михайло, Петришин.

По 30 дол. — Федорович А. Філя., Пирський Володимир, Філя., Блавацька Евдокія, Філя., Процик В. Філя.

По 25 — Фокс Лейк Анімал Госпітал, Фокс Лейк, Іл., St. Josafat Catholic War Vet Post No 471 Phila., Савчин Volод і Віра, Філяд., Луцький Александер, Філяде., ААА Тракінґ Ко., Трентон, Н. Дж., Бриндзей Степан, Філя., Чайковський Володимир і Наталія, Морріс Плейнс, Н. Дж., Панчишин Степан і Зеновія, Парма, Огайо., Д-р Петро і Орися Гевка, Норріставн, Па., Д-р Володимир Фединяк, Чикаґо, Іл., Д-р Володимир і Естелля Ястрембський, Чикаґо, Іл., Витвицька Параскевія, Ню Гевен, Кон., Лукасевич Ольга, Філя., Новаківські Роман і Ольга, Спрінґвотер, Па., Перфецький Богдан, Філя., О. Вареля, Філя. (O. Varela), Н.Н., Брикович В.М., Філя., Качанівський Ярослав, Філяд., Д-р Стерчо Петро, Мейн Лайн, Па., Тарасюк Юрій, Карпінич Володимир, Голинський Осип, Нюарк, Н. Дж., д-р Тимяк Микола, Чикаґо, Іл., Ковальчук Михайло і Ольга, Маямі Біч, Фло.

По 20 дол. — Калинич Любомир, Ірвінгтон, Н. Дж., Білинський Еміль, Філя., Івасів Тарас, Сімянців Валентин, Філя., Петрика Дмитро, Гавертовн, Па., Цегелик Еміліян, Філя., Романів Володимир, Челтенгем, Па., Мелько Анна, Філя., Каплиста Марія, Філя., Кнігницький П., Філя., Оксана Галтер - Фільварків, Михалевич Михайло і Ніна, Філя., Швед Осип, Філя., Гавриш Степан, Філя.,

По 10 дол. — Лободич Ярослава, Маямі Біч, Фло., Субтельний М. Філя., Саґатий Мирон, Філя., Бабак Іван, Філя., Смочило Осип, Філя., Савка Микола, Філя., Колінко В., Філя., Ружилович Мик. Філя., Казанівський Богдан, Філя., Тирпалюк М. Філя., Вайда Наталія, Філя., Щуґета Павло, Філя., Козел Анна, Філя., Ґордійчук Марія, Ландсдел, Па., Мечник Петро і Ольга, Філя., Петерсон Хрістіне, Медовбрук, Па., Чайковський Г., Філя., Бонн Г. Зетнік, Філя., Яворівський І., Федик Роман.

По 5 дол. — Борис І., Філя. Eladio Charles Rodrigues Arias, Pa.

Віталій...

(Закінчення зі стор. 2)

подівано признається до іншого, не менш жахливого: „Частенько доводилось зустрічати нашій країні людей, яким не цікаво читати совєтські книги (очевидно в тому і книги Коротича) і ходити на совєтські фільми. Чому ж такі люди не хочуть того робити?"

Далі вже зовсі несамовите: „А тому, що в наших фільмах і книгах нема нічогісенько".

Тут вже треба погодитись з Коротичем. Можливо Коротич мріє про той час, коли в Совєтському Союзі міліція буде зобов'язувати громадян читати совєтські книги і ходити на совєтські фільми.

Досі того нема і на біду в ЗСА перевибрано нечуваною більшістю на президента Регена. І як тут „з викликом" не хитатися українським дівчатам в американських джінсах! Може це вияв солідарности? Не дивно, що Черненкові дихається тяжко, а Коротича охоплює „священний" гнів.

Коротич пильно прислухається до того, що робиться у Москві і свій „священний" гнів пристосовує. За Андропова несподівано признано державну премію з літератури графоманові Івану Стаднюкові за роман „Війна". Це було найбільше прославлення Сталіна по його смерті.

Молдавський „інженер людських душ" П. Боцо закликав „протиставити совєтський соціялістичний реалізм і спосіб життя легковажному виставовому добробутові Заходу".

На останньому всесоюзному з'їзді працівників кіна обговорювали останню постанову ЦК КПСС „Про засади дальшого підвищення ідейно-художнього рівня кінофільмів". Доповідав колишній азейбарджанський чекіст Алієв. У совєтських фільмах знайдено „переладовання побутовщиною, прірву між особистим життям і колективом".

У театрах майже заборонено ставити п'єси російських клясиків тому, що режисери дають незгідну з совєтською епохою інтерпретацію типів, а сучасні совєтські п'єси переладовані побутовими подробицями і несуттєвими конфліктами.

„Комсомольська Правда" продовжує гістеричну кампанію проти „гнилого" впливу Заходу на совєтську молодь і досить несподівано скритикувала популярного в ЗСА співака Джексона. На думку „Комсомольської правди", Джексон „оглуплює американський нарід і відводить його від боротьби за рівноправність" (!)

На „чорному" ринку в СССР продають сорочки з портретом Джексона і (жах!) з англійським написом. Ті сорочки купують молоді хлопці і дівчата, які „не розуміють, що вони (сорочки!) частина життя капіталістичного Заходу. Такі сорочки тайно привозять до СССР, щоб „розкласти совєтську молодь і позбавити її світлих ідеалів комунізму".

Майкл Джексон подобається далеко не всім у ЗСА, але він напевно не підозріває як його спів впливає на молодь в СССР і нищить „світлі ідеали комунізму"!

Виходить із Заходом не так уже погано.

83-ій Відділ СУА відзначив своє 20-ліття

Щорічно осінню 83-ій Відділ Союзу Українок Америки влаштовує вечірку під назвою „Гарбузівка". Цьогорічна 20-та вечірка, крім розваги, мала теж завдання відзначити двадцятилітній ювілей існування Відділу.

Вечірка, запляновaна на 27-ме жовтня, мала відбутися у залі Народного Дому, який 22-го жовтня згорів. Організаторкам вдалося перенести святкування до залі школи св. Юра. Дбайливо зі смаком прибрана заля, розставлення столів, декорація сцени, де примістилася оркестра „Водограй", — все це мало елегантний святковий вигляд. Слід підкреслити, що навіть найбільш вибагливі учасники вечірки могли почуватися так, ніби находяться в одній із люксусових заль Ню Йорку, де інколи такі імпрези відбуваються. Святкування проходило в прикметній для всієї діяльности цього Відділу атмосфері дружнього, погідного настрою.

Присутніми були також представники Окружної Управи СУА Ню Йорку і численних відділів СУА, парох церкви св. Юра о. Патрикій Пашак і численні запрошені гості. Була теж Ірина Падох, яка двадцять років тому зорганізувала цей Відділ, і колишня редакторка „Нашого Життя" Уляна Любович.

Програму дотепно вела Варка Бачинська, яка виконує цю функцію від багатьох років.

Голова Відділу Наталка Дума привітала пароха церкви св. Юра о. П. Пащака, гостей, представників Окружної Управи та відділів. Вона зробила короткий огляд 20-літньої діяльности Відділу. Особливою ділянкою, якій Відділ присвятив багато уваги й праці, була виховна робота. Відділ опікується світличкою, кожного року влаштовує різдвяну програму „Ялинка", веде ляльковий театр, який має уже заслужену славу. Відділ був активний у всіх інших ділянках, які входять у програму праці Союзу Українок Америки: влаштовував доповіді, імпрези, зустрічі тощо.

Фінансову підтримку давав у формі дотацій для організацій молоді–Пласт, СУМ, на школу св. Юра, пресовий і запасний фонди „Нашого Життя", Український Музей, на поміч для потребуючих, особливо дітей (в тому теж на Фонд Ростика) тощо. З нагоди цього ювілею Відділ жертвує 1,000 дол. на фонд ім. О. Лотоцької. Багато членок Відділу працює в Екзекутиві СУА, в

(Закінчення на стор. 8)

Прощальний бенкет

Неділя, 11-го листопада ц. р., не була буденною для парафіян української православної церкви Св. Вознесіння в Кліфтоні, Н. Дж., настоятелем якої є о. прот. Мирон Пахолок. В цю неділю парафіяни прощали свого дяка і диригента церковного хору ім. М. Лисенка проф. Осипа Головацького у зв'язку з відходом на пенсію, після 21-го року сумлінного виконування своїх обов'язків, чим заслужив собі признання від членів парафії.

Вранці була відслужена Служба Божа, а опісля Молебен за здоров'я проф. О. Головацького, його дружини та членів церковного хору.

По обіді відбувся величавий бенкет в Палас Паб у Лінгорсті, Н. Дж., на якому було присутніх понад 200 осіб. Після молитви, яку провів о. Павло, довголітній приятель проф. О. Головацького, організації при церкві тепло згадували свого дяка і диригента та обдарували його подарунками, а саме: о. прот. Мирон Пахолок, голова парафіяльного уряду Петро Велечко, голова сестрицтва св. Покрови Стефанія Дудкевич, Джені Арсон—голова Православної Ліги, та голова церковного хору ім. М. Лисенка Стефанія Сікоріяк. Проф. О. Головацький мав ще функцію" при церкві, діти знали його як св. Миколая і з року в рік нетерпляче очікували його. Про це згадав Степан Татаренко від батьківського комітету і подарував йому на згадку від дітей фотографію в ролі св. Миколая з дітьми.

Але не тільки в парафії був активний проф. О. Головацький, він також працював на громадському полі і тому на бенкеті зібрались представники інших організацій на терені Пассейку, Н. Дж.—УККА, СУМА, Організація Оборони Лемківщини, УНСоюз—Округа Н. Дж. Від СУМА дякував голова п. Журавський, при СУМА була організована оркестра, якою керував проф. О. Головацький. Також голова УККА адв. К. Ваньо склав подяку за те, що проф. Головацький сумлінно працював з молоддю. Промовляли приятелі, згадуючи добрі діла проф. О. Головацького.

Членки церковного хору зробили своєму диригентові несподіванку і проспівали декілька пісень під акомпаніямент С. Татаренка, а також бандуристи Юркевич і Лучка виступили зі своєю програмою. Слід згадати, що проф. О. Головацький керував капелою бандуристів в Нюарку. Не можна тут не згадати ще однієї функції проф. Головацького. Він, працюючи в Ню Йорку, був, так би мовити, „почтаремекспрес", передаючи роками пошту Союзу Українок з Централі до друкарні Компюторпрінт в Кліфтоні й цим допомагав редакції „Нашого Життя" та у видаванні конвенційних книжок, за що членки редакційної колегії СУА щиро вдячні.

Провадив цим бенкетом влучно член парафіяльного уряду С. Татаренко, переплітаючи його жартами. Проф. О. Головацький подякував всім і свою промову доповнив дотепними жартами. До танців пригравала оркестра, яку роками провадив проф. О. Головацький під назвою „ОГО", тепер ця оркестра має назву „Два кольори".

Члени церковного хору ніяк не могли „розпрощатися" зі своїм диригентом і ще раз, перед від'їздом до Флориди, влаштували прощальний вечір, де при вині ще довго гуторили, згадуючи перебуті разом часи при церкві. На цю тему членка хору написала дотепний скеч.

Світлана Марченко

В УВУ відбулася...

(Закінчення зі стор. 1)

торкнену своїм попередником тематику відношення совєтських істориків і державних чинників до історичних поглядів і наукової спадщини М. Грушевського. Доповідач спирався на джерельному матеріялі, на чисельних статтях в українських і російських наукових і історичних виданнях, в яких совєтські науковці, зокрема в Україні, намагалися критикувати і полемізувати з поглядами мертвого вже Грушевського, зокрема за націоналізм, і що ця настанова триває, з відлигами, в залежності від політики в ділянці освіти, та зокрема історичної науки в Україні, але також в якійсь мірі і в Росії.

Дякуючи учасникам і прелегентам за наукові доповіді, проф. Янів підкреслив, що всі доповіді були на високому науковому рівні, а наукові реферати мають наукову і історичну вартість і будуть у свій час опубліковані у виданнях УВУ як окремий томик, або у наступних числах Річника українознавства німецькою мовою і тоді вийдуть також окремими книжечками як видання УВУ.

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 28-го грудня 1984 р. упокоївся в Бозі на 66-му році життя наш Найдорожчий Брат

бл. п.
СТЕПАН БОБИЛЯК
мґр філософії

У глибокому смутку:

сестри — ЕВГЕНІЯ, ДОРА І ОЛЕНА
брат — БОГДАН з родиною
сестрінок — МИРОСЛАВ ГАРАСИМОВИЧ з з родиною

ПОХОРОН відбувся у понеділок, 31-го грудня 1984 р. з церкви св. Миколая, Пассейк, Н. Дж. на український католицький цвинтар св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й.

У ПЕРШУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого ніколи невіджалуваного ЧОЛОВІКА, БАТЬКА І ДІДА

св. п. д-ра
АНТОНА ЖУКОВСЬКОГО

у вівторок, дня 8-го січня 1985 року будуть відправлені
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в церкві СВ. ЙОСАФАТА у Воррен, Мич., год. 9-та рано;
в церкві УСПЕННЯ ПДМ в Люрді, Франція;
в церкві в НАЗАРЕТІ

Про згадку в молитвах у цей день за спокій душі Покійного просимо Родину, Приятелів і Знайомих.

СВЯТОСЛАВА — дружина
РЕНАТА БОГДАННА ГОРОДИСЬКА з чоловіком д-р ОРЕСТОМ — донька
СОНЯ, МИРОН І НІЛЯ — внуки

Сходини 7-го Відділу СУА ім. Лесі Українки в Акроні

Під час святочних сходин 7-го Відділу СУА сидять в першому ряді (зліва): Евдокія Журовська, заступниця голови Уляна Білецька, почесна голова, п-і Зварун, адв. Іван Зварун; Ірина Дубас, Анна Мартинюк, голова, з членками Відділу СУА

(Світлив Роман Брехун)

На святочні сходини 7-го Відділу СУА, що відбулися 4-го листопада 1984 року в Акроні, Огайо, членки прибули в гарно вишитих блюзках, що сприяло святковому настроєві. Після обговорення ділових справ Відділу, відзначено Листопадові роковини. В програму, якою займалась Лариса Музичка, ввійшли доповідь, декламація та пісні з платівок.

7-ий Відділ СУА мав честь вітати учасника Листопадового Чину адвоката Івана Зваруку. Прелегент, як учасник Листопадових подій, поділився цікавими спогадами про події в містечку Збараж на Тарнопільщині та у довколишніх селах. Він розповів про те, як студенти гімназисти, професіоналісти, робітники та молодь включились до Листопадового Чину і під керівництвом українських провідників при підтримці місцевого населення перебрали владу у свої руки.

Ірина Дубас чудово продекламувала вірш „Стрілецька шапка" невідомого автора. Олена Мартинюк передала китицю червоної калини для І. Зваруна, а І. Дубас—букет хризантем. Закінчено програму стрілецькими піснями з звукозапису, а присутні приєднались до співу.

Сальвина Іваницька

83-ій Відділ...

(Закінчення зі стор. 7)

Окружній Управі.

Окремою точкою програми була декорація корсажами усіх колишніх і теперішньої голови 83-го Відділу. Виконав це інж. Евстахій Ярош, який 20 років тому був „хресним батьком" новопосталого Відділу.

У розваговій частині програми жіночий ансамбль „Думка" виконав ряд пісень. Скеч пера Ольги Гаєцької виконали членки Відділу, а дотепну сценку—членки танцювального ансамблю Дарії Гензи.

Присутніх гостили смачною вечерею. Оркестра „Волгорай" товаришила танцюючим до пізньої ночі.

У-на

УСВТ „Ч. СІЧ"—ЮНІОН КАВНТІ С. К. 3 : 0

Завдяки добрій й теплій погоді, продовжувалися ігри копаного м'яча на відкритих площах у східніх ЗСА. В Ню Джерзі, Ню Йорку й Пенсильванії окремі ліги зарядили клюбам відбути пропущені змагання, проходять гри за чаші Америки, ліг і стейтів. Згідно з пляном футбольної Асоціяції Ню Джерзі, в неділю, 9-го грудня ц. р. відбулися чвертьфінальні змагання за чашу стейту. „Ч. Січ", що під сучасну пору займає третє місце у вищій дивізії „Гарден Стейт Ліги", відбула призначену гру з німецьким клюбом Юніон кавнті, репрезентантом Космополітальної Ліги. Не зважаючи на важке, дещо розмокле грище, звітова зустріч пройшла на вищому рівні, в ній „Січовики" елімінували свого конкурента сухим вислідом 3 : 0.

Треба відмітити, що змагуни обидвох дружин виявили в цих змаганнях досить мужности й, до певної міри, майстерности, завдяки чому глядачі пережили багато емоцій. „Ч. Січ" мала легку технічну перевагу, але супротивники не обмежувалися лише до оборони, а приділяли швидким контратакам не менше уваги. Тільки кольи українські футболісти вдавалися до швидких комбінацій з довгими подачами по крилах, німці змушені були відступити. Спроби „Січовиків" відкрити конто голів розпочалися стрілами з далекої віддалі—А. Бакуном і С. Сабрієм (цей останнінь повернувся до складу дружини з дружини Кін коледжу, що здобула третє місце в ЗСА). Воротар німців в той час особливих турбот не мав, м'яч проліталь поруч, або понад його ворота. Щойно в 34-ій хвилині м'яч опинився в сітці воріт господарів, а післав його Андрій Бакун з близької віддалі після наріжного викопу Саби.

Образ гри не змінився і після перерви. Німці, прагнучи вирівняти вислід, почали блискавичні атаки, які закінчували сильними ударами, але м'яч не доходив до бажаної ними мети. Солідні оборона і воротар „Ч. Січі" успішно ліквідували небезпеки. В 79-ій хвилині з чергової акції нашого нападу Роман Букачевський з подачі Даня Бакуна ефектовно збільшив рахунок 2 : 0. П'ять хвилин пізніше Сабрій із власного рейду по правому крилі вдало закінчив голем, яким остаточно встановив вислід змагань 3 : 0.

Склад „Ч. Січі" в цих змаганнях: Хамуляк, Ромійо, Ткач, Сабо, Торій, А. Бакун, Хмілевський, Букачевський, Сабрій, Рубалевський, Д. Бакун, Зуліво, Брієнза. Провідник В. Бакун.

УСВТ „Ч. СІЧ" (юнаки) — СПОРТСФРЕНДС С. К. (ЮНАКИ) 2 : 1

В других першенських змаганнях І-ої дивізії Юнацької Космополітальної Ліги (група Ню Джерзі) „Ч. Січ" здобула свою першу перемогу нового сезону з німецьким клюбом „Спортсфрендс" Пассейк, вислідом 2 : 1. Обидва голі для нашої дружини здобув К. Лі. В складі юнацької дружини „Ч. Січі" виступають: С. Матвіїшин, Г. Матвіїшин, Б. Гбур, Р. Баєр, Б. Полянський, А. Нюсбаум, Р. Понось, А. Дегілорама, В. Федоренко, Т. Федоренко, К. Лі, М. Рікійо, М. Біназевський, С. Голінатий. Провідник і тренер Андрій Гбур, заступник Богдан Кравчук.

Редагує Омелян Твардовський

УСВТ „Ч.Січ"(мол. юнаки) —„ВІЛКІЛ" С. К. (мол. юнаки) 0 : 2

Цими першенськими змаганнями ІІ-ої дивізії Юнацької Космополітальної Ліги молодші юнаки розпочали свій новий сезон. Будучи значно молодшими віком від своїх суперників, наші молодші юнаки зазнали поразки вислідом 0 : 2. В склад тієї дружини виступають: Т. Науменко, Д. Урбан, Р. Немет, С. Презимірський, Я. Павлик, І. Іваськів, О. Василак, Я. Твардовський, М. Вільчак, Л. Ряпос, А. Линик, Г. Сергіїв. Провідники і тренери—Борис Науменко і Лука Ряпос.

У неділю, 9-го грудня ц. р., молодші юнаки розпочали свій новий сезон у закритій залі, змагання в якому проходитимуть на протязі зимових місяців у залі середньої школи в Мейплвуді.

Першу зустріч „Січовики" виграли вовервом 1 : 0 з клюбом „Бриктавн", який в цьому часі відбував лігові змагання на відкритій площі. З тієї ж причини програли теж старші юнаки „Ч. Січ" 0 : 1 (вовервом) в цьому ж турнірі, маючи лігову зустріч із згаданим вище клюбом „Спортсфрендс".

(от)

СВ. П. МГР-а ЄВГЕНА ДАЧИШИНА

10-го листопада ц. р. помер у Чикаґо по короткій і важкій недузі на 74-му році життя св. п. мгр Євген Дачишин. Покійний дуже заслужений у громадській та церковній праці. Він же ж магістр права та богословії. Тому в похороні брали участь Владика єпископ Інокентій, чотири священники та численна громада Чикаго й околиці.

Не буду писати про його громадську та церковну працю, про це ще напишуть інші. Я хочу коротко згадати про спортову діяльність Покійного, бо ціле життя він був великим прихильником спорту. Свою спортову діяльність він почав в Мостиськах, як учень гімназії. Грав тоді в місцевій дружині копаного м'яча „Скалі". Із переходом на студії до Львова грав спочатку в „Тризубі" на Богданівці, звідти перейшов до СТ „Україна", де довгі роки був активним змагуном та членом Управи Т-ва. Між іншими був одним із організаторів сильної боксерської ланки СТ „Україна". Сам оповідав, мені, скільки труду він мав в притягненні до боксерської ланки СТ „Україна" одного з найкращих тоді боксерів Білого, який походив з мішаного подружжя.

Після війни опинився з ріднею в Байроті, Баварії, де відразу включився у спортове життя. Був одним із організаторів спортового Т-ва „Дніпро" та його головою на протязі двох років. Брав теж дуже активну діяльність у різних спортових таборах УМСА як вишкільник. У Байроті пізнав я Покійного, коли приїхав як член спортового Т-ва „Січ" у Регенсбурзі на змагання. Пам'ятаю, що Покійний допомагав тоді суддювати відбиванкові змагання між нашими дружинами.

По приїзді до ЗСА до Чикаго Покійний відразу активізувався у спортовій праці в місцевім УАСТ „Леви". Входив до Управи Т-ва, а в 1969 році був його головою. Відомий був теж як організатор доросту, тих наймолодших змагунів. Разом з ними ходив на тренінги, пильнував їх на змаганнях й після них. Діти любили його як батька, бо він опікувався ними по-батьківському. З часом, одначе, його громадські навантаження (адміністратор газети „Нова Зоря", учитель школи українознавства) та щоденна праця, примусили його залишити спортову діяльність в УАСТ „Леви". Цілий час, одначе, він цікавився Т-вом, радів його успіхами, болів неудачами та співпомагав Т-ву фінансово. Як адміністратор „Нової Зорі" поміщував в тому католицькому тижневику своєчасно всі спортові дописи УАСТ „Леви".

Із великим сумом відпровадили Покійного на останній спортовий змаг члени та Управа УАСТ „Леви", його вихованки та ціла чикагська громада. УАСТ „Леви" вшанувало свого колишнього голову прапором, квітами та почесною стійкою.

Покійний у своїй скромності застеріг собі, щоб на його похороні не було жадних промов. Тому тих кілька слів про його спортову діяльність хочу вплести у нев'янучий вінок на вічну пам'ять про нього, як заслуженого та незабутнього спортовця.

Роман Б. Припхан

УСК Ню Йорк—„Іберія" С. К. 1 : 1

Цими змаганнями, що відбулися в неділю, 16-го грудня ц. р., перша дружина УСК-у розпочала другу половину сезону в ІІ-ій дивізії Космополітальної Ліги. В звітовій зустрічі наша дружина мала значну перевагу, завдяки якій в 30-ій хвилині, чоловий стрілець УСК-у, Мартінез, з подачі Альвеза здобув ведення 1 : 0. Після цього було більше можливостей подвоїти, а то й здобути більше число голів, одначе, змагуни нашого нападу не зуміли використати цього. У 85-ій хвилині, коли вже виглядало, що ця зустріч закінчиться перемогою УСК-у цим мінімальним рахунком, еспанці провели швидкий рейд і закінчили його здобуттям голя, яким і встановили рівновагу 1 : 1.

Це вже втретє в цьогорічному сезоні суперники нашої дружини добилися рівноваги в останніх хвилинах змагань. Воротар Ксавір і оборона УСК-у попускуються доброю енергійною грою, але чомусь в останніх хвилинах допускаються прикрих помилок, які коштують дружину цінні точки.

Склад УСК-у: Ксавір, Ньюгоф, Паласійо, Мицак, Сільва, Альвез, Чарний, Ляскано, Караско, Жовтий, Мицак, Мартінез, Зінкевич, Вербицький, Коваленко, Гевара. Провідник С. Коваленко. Резерва УСК-у перемогла резерву „Іберії" сухим вислідом 3 : 0.

С. К.

Успішні виступи жіночої відбиванкової дружини „Ч. Січ"

У неділю, 16-го грудня ц. р., жіноча відбиванкова дружина „Ч. Січі" відбула поїздку до Бруклинського коледжу в Ню Йорку, де взяла участь в черговому турнірі ЮСВБА, в якому була єдиною українською дружиною. Змагання цього турніру напочатку пройшли груповою системою, а після закінчення їх дружини, які зайняли перше й друге місця, відбули фінальну гру за звання чемпіона і чашу турніру.

„Ч. Січ" перемогла дружину „Гантер Коледжу" Ню Йорк 15:9, 15:8, реміссувала з клюбами: „Парк Слоуп" 15:13, 9:15, „Сентрал Парк" Ню Йорк 15:9, 12:15 і Стемфорд Конектікет 16:14, 8:15, у висліді чого разом з дружиною „Централ Парк" зайняла друге місце. В кваліфікаційному до фіналу сеті українки перемогли „Сентрал Парк" вислідом 15:13. Після цієї завзятої і емоційної гри „Ч. Січ" негайно мусіла приступити до фіналу з відпочатим клюбом „Парк Слоуп" Ню Йорк, з яким зазнала поразки вислідом 10:15, 9:15. Таким чином, „Ч. Січ" здобула звання і чашу віцечемпіонок турніру. Склад нашої української дружини: С. Гейлі-Моравська, С. Лопатовська, Н. Моравська, Т. Мальоні, С. Кузинська, Л. Тицька, К. Прибиш. Тренер Ігор Тафель.

Чоловіча дружина в сезоні 1984—85

Чоловіча дружина УСВТ „Ч. Січ" вже зареєстрована у Відбиванковій Асоціяції ЗСА і вже 6-го січня 1985 року мала б взяти участь в турнірі ЮСВБА, який відбудеться в Воррені, Ню Джерзі. Приємно, що в складі дружини виступатимуть у великій більшості колишні учасники Спортової Школи „Ч. Січ", деякі з них були теж вже інструкторами.

Провідником дружини є Павло Гунчак, який насліде в цьому спорті свого батька Тараса Гунчака, колишнього визначного відбиванкара, як теж провідника чоловічої дружини „Ч. Січ". П. Гунчак на протязі кількох років був учасником вишколу в Спортовій Школі „Ч. Січ", а пізніше вже виконував обов'язки інструктора відбиванки.

У нас змагатимуться ще такі вихованці Спортової Школи „Ч. Січ": Ігор Костецький, Леонід Гайдучок, Олесь Богатюк, Нестор і Марко Паславський. Крім них в складі „Ч. Січ" зареєстровані: Андрій Голинський, Роман Бойчук і Юрій Темницький.

Спортові вечерниці УСВТ „Ч. Січ"

Чергові традиційні спортові Вечерниці УСВТ „Ч. Січ" відбудуться у суботу, 9-го лютого 1985 року, в залі УНДому в Ірвінгтоні. Перед початком цих популярних Вечерниць, під час яких до танців приграватиме оркестра „Іскра", відбудеться традиційна зустріч гостей при коктейлі і перекусці. Столики і квитки вступу на ці Спортові Вечерниці „Ч. Січі" можна замовляти в крамниці „Дніпро", телефон—873-8783.

Спортова Школа УСВТ „Ч. Січ"—1985

16-та з черги Спортова Школа УСВТ „Ч. Січ" відбудеться на протязі чотирьох тижнів від 28-го липня до 24-го серпня 1985 року. Зацікавлені учасники і кандидати на асистентів інструкторів в тенісі, відбиванці і копаному м'ячі можуть зголошуватися для отримання інформацій і аплікації на настутпну адресу: Ukrainian Sitch Sports School, 680 Sanford Ave, Newark, N. J. 07106

Новацька дружина копаного м'яча

Новацька дружина копаного м'яча УСВТ „Ч. Січ" під проводом колишнього змагуна Товариства Євгена Бренича закінчила першу половину сезону в 5-ій дивізії Космополітальної Ліги на останньому місці. Наші новаки у віці 6-ої дивізії, якої Космополітальна Ліга секція в Ню Джерзі) не має, фізично не дорівнюють своїм суперникам і тому зазнають поразок. В зимових місяцях новаки „Ч. Січі" проходять щотижневі тренінги в закритій залі школи св. Івана Хрестителя в Ньюарку, якими проводять Є. Бренич, М. Хамуляк і Д. Рубалевський.

В новацькій групі проходять вишкіл в цій ділянці спорту такі „Січовики": А. Бренич, А. Мандзій, В. Тимчина, Т. Тимчина, Е. Мулин, Р. Вислоцький, М. Храпливий, М. Фенчак, І. Коремба, Д. Гентиш, Е. Бурачинський, Я. Тритяк, Д. Колодій, С. Соколов, Я. Кпін, Р. Васьків, Ю. Кігічак, О. Баєр, Р. Баєр.

(от)

Вислідн акції збірки на видання книжки О. Скоценя „З футболом у світ"

Подаємо другий список жертводавців на видання книжки О. Скоценя „З футболом у світ", цим разом з метрополії Дітройту, яку там на уповноваження Управи УСЦАК-Схід переводять В. Кізима і М. Томин.

По 100 дол.: Метрік Тул Ко. (Т. Гайда і І. Домінко), Екко Системс (інж. Є. Михалович) (деклярував), Шорвуд Тул енд Дай (М. й І. Петруша—декл.), д-р Я. Савка, Кравн Борінг (І. Сливка), Глоуб Парсел (ред. П. Рогатинський), Корітко Міт Маркет (Т. Корітко й М. Лесів), Сайлектрон Корп. (С. Феденко і Я. Дужий). По 50 дол.: Дж. і Сі Бата Прінтінг (О. Дяків). По 25 дол.: В. Кузьмин (декл.), А. Крупський, М. Михальчак, інж. І. Білинський, мгр Я. Ткачук, О. Марітчак (декл.), Б. Вовк, С. Когут, Х. Шалай, Я. Присяжнюк, С. Михальчук (декл.), Ю. Собко, Є. Обухівський (декл.), З. Готра, Я. Сливка, Л. Круп'як (деклярував). По 20 дол.: М. Шумило, М. Миколенко, Р. Мазяк. По 10 дол.: В. Грицай, інж. Б. Сторожук.

Збірка фондів продовжується і в зв'язку з тим відкрито в наших кредитівках окремі конто: УСЦАК-Скоцень, в Самопомочі ч. 9227-091, а конто в „Будучності" ч. 3247—А, на які можна складати пожертви на згадану ціль. До акції збірки фондів включився Михайло Томин, у якого можна теж складати датки.

(вк)

Питання...

(Закінчення зі стор. 2)

мовляв, не дбають про свою пропаганду...

Ми повинні думати про майбутність, а не про сучасні недомагання. Таким нам, українцям, як і полякам повинно залежати на тому, щоб притягнути білорусів до тісної співпраці і створити групу, яка займеться теоретичним розробленням підстав майбутнього союзу. Не думаймо, що ще зарано приступати до таких конкретних справ. Американці також так думали перед революцією в Ірані.

Моя порада редакторові Іранекові — Осмецькому, який видається мені найбільш послідовним із усіх ідеологів польсько-українського порозуміння, — поїхати якнайшвидше до Лондону і познайомитися з діяльністю Білоруського Культурного Центру. Тоді й його висновки будуть інші, а я є переконаний, що це наблизить нас до зреалізування ідеї білорусько-польсько-української співпраці.

Виставка...

(Закінчення зі стор. 2)

та дисципліна рисунку — це вислів пошани до Богом створеної природи. Неймовірна докладність найменших деталів цілої маси квітів виявляє їх окремішність і суть так насильно, що стильово вони переходять межі реалізму. Через свою надмірну реальність вони стають надреальними. Глядачів його виставки заскочив мистець розмальованим параваном. На фіолетовому тлі розсіяні листки та золоті геометричні взори. Чи уважати параван за частину хатнього устаткування чи за мальовану скульптуру, бож він не тільки виконує свою традиційну ролю творити відсепарований куток, але дає також мистцеві багато нагоди виявити свою винахідливість в його прикрашенні.

Виставка тривала від 23-го листопада до 7-го грудня цього року.